

**BU YASAYA KARŞI
TOPYEKÜN
MÜCADELE GEREK**

Sayfa 2'de

**Yine Doviz Krizi ve
Ardındaki Gerçek**

Sayfa 3'te

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

19 Mayıs Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:203 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST

BİRLEŞİK-CERPHE-HÜKÜMETİ!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ

ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Son dönemde yaşanan iş kazalarını değerlendiren işçiler vurguladı:

**ÇÖZÜM
BİRLİK
OLMAK!**

Patronun biraz daha fazla kar uğruna işçiyi düşük ücretle çalıştırıp, sigorta, sendika hakkını elinden alması, sendikaların sarardıkça sarararak gözlerini meclisteki koltuklara dikmeleri sorun.

Ama işçiler ne yapmalı? Birlik olmalı...

Unutmayın ki biz işçiler birlik olursak alamayacağımız hak yoktur bu kokuşmuş düzenden...

Yeter ki birlik olalım!

Patrona boyun eğmemek için birlik olmalıyız. Eğer sendikalarımız işe yaramıyorsa, yönetimi elimize alıp yürümeliyiz hedefimize.

Bu düzen böyle gitmez sende bunun farkındasın işçi kardeşim. Adına kaza denilen bu ölümlere, sömürülmeye dur demek için tek yolumuz var...

O da birlik olmak...

Haydi işçiler, emekçiler birlik için mücadeleye!

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

BU YASAYA KARŞI TOPYEKÜN MÜCADELE GEREK

Hükümet'in bir süredir üzerinde çalıştığı Tek Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası taslakları Ocak 2007'de yürürlüğe giriyor.

Taslak yasalara girerse, emekçilerin üzerine bir karabasan gibi çökecek.

Taslağa göre;

1. Emeklilik yaşı 55'ten 60'a çıkartılıyor.

2. Özel ya da kamu sektörü ayrımı ortadan kaldırılarak, 9 bin işgünü prim ödeme zorunluluğu getiriliyor.

3. Bu primler yatırılmadan ücretsiz sağlık hizmetinden yararlanılması sona erdiriliyor.

Yasa, Kamu Görevlileri Yasası'nın 23., Güvenlik Kamu Görevlileri Yasası'nın 26., Öğretmenler Yasası'nın 52. ve Polis Örgütü Yasası'nın 37. maddelerini ve ücretsiz sağlık hakkına gönderme yapan tüm kuralları yürürlükten kaldırıyor.

Çalışma Bakanı Sonay Adem, yasanın yeni kuşağı kapsayacağını belirtir ve tasarı yasalara girmeden önce yasa kapsamında olan çalışanlara da yasa uygulama niyetini ortaya serdi.

Adem, "Ancak geriye doğru bağlantısını kurmazsak, geridekilerin çöküntüsü büyük olur ve bunu karşılamak mümkün olmaz. Dolayısıyla şu anda çalışanları da bu sisteme amalgame etmek için bir çalışma içine gireceğiz" diyerek bu niyeti resmi ağızla göstermiş oldu.

Burjuva hukukuna dahi ters bir uygulama ile karşı karşıyayız.

Burjuva hukukunda kanunların geriye yürümezlik ilkesi esastır.

Yani yeni yapılan kanun, eski kanun zamanında yapılan işlemlere etkide bulunamaz.

Bunun tek istisnası, ceza hukukundadır.

Yeni kanun, eski kanun dönemindeki işlemleri sanığın ya da hükümlünün lehine etkiliyorsa, bir istisna olarak kanun geriye yürütülür.

Örneğin; eski kanunun ölümle cezalandırdığı bir suç, yeni kanun suç saymazsa, ölüm cezası uygulanamaz ve hükümlü de serbest bırakılır.

Ancak bu, sadece bir istisnadır.

2007 Ocak'ında yürürlüğe girecek olan kanun, hem ceza hukuku alanında değildir, hem de kanundan etkilenen kişileri olumlu yönde etkilememekte, aksine sosyal-ekonomik haklarına saldırmaktadır.

Böyle bir durumda bu kanun, eski kanun hükümlerine göre çalışanlara uygulanamaz, taslak

yasalara kadarki dönemde çalışanlar eski kanuna göre değerlendirilmek durumundadır.

Bu bakımdan eğer hükümet yeni kanunu Ocak 2007'den önce çalışmaya başlayanlara uygularsa bu durum hukuka aykırı bir durum olacaktır.

İptal davası yolu açıktır ve başta sendikalar olmak üzere yasadışı zarar gören tüm kesimler uygulamayı dava etmelidirler.

Kaldı ki yasa, sadece 2007 öncesini, yani kazanılmış hakları hedeflemekte, tüm çalışanları kapsayan emekçi düşmanı bir yasadır.

Uyduruk bir tanım olan "sosyal hukuk devleti" lafını ağızdan düşürmeyen CTP-DP hükümeti emeklilik yaşını 60'a tırmadığına amacındadır.

Kıbrıs'taki insan ömrünün ortalama 60-65 olduğu düşünülürken, bu uygulamanın Bakan Adem'in "yardım alıyoruz, dediklerini de yapacağız" sonucuna varan demecinde olduğu gibi, Türkiye'deki mezarda emeklilik uygulamasının Kıbrıs'taki yansımaları olduğunu görmemek için kör olmak gerekir.

İnsanı 60'ına kadar çalıştıracaksın, insanın parasız sağlık hakkını da 60'ına kadar prim ödeme şartına bağlayacaksın, insanların maaşını bir de prim yoluyla kuşa çevireceksin, patronların ödemesi ve işçinin maaşından kesilmemesi gereken primleri patrona değil de işçiye, emekçiye ödeyeceksin, patronun kârına kâr katacaksın, ondan sonra da bunun halkın yararına, toplumsal bir yasa olduğunu ilan etme cüretini göstereceksin!

Özel ya da kamu sektörü ayrımı ortadan kaldırılarak, 9 bin işgünü prim ödeme zorunluluğu getiriliyor.

9 bin işgünü (yani 25 YIL) prim ödemeyen emeklilik yasasından yararlanmayacak mı? Diyelim ki ekonomik zorluklarla uzun yıllar yurt dışında, orda burada çalışarak ezilmiş bir işçi Kıbrıs'a 45 yaşında geri döndüğünde 70 yaşına kadar işledikten sonra mı emeklilik hakkına kavuşacak? Yani mezara kadar mı çalışması lazım?

Ya da uzun yıllar eğitim gören ve 30 yaşlarına kadar okuyan bir öğrenci iş bulduktan sonra dahi erken emekliliği rüyasında dahi göremez.

Bu primler yatırılmadan ücretsiz sağlık hizmetinden yararlanılması sona erdiriliyor.

Kıbrıs'ta işsizlik sorununun kabusu gibi her gencin sorunu olduğunu

dikkate aldığımızda o zaman işsiz gençler ücretsiz sağlık hizmetlerinden yararlanmayacak mı? O zaman hasta olan gençlerimiz ne yapsınlar? Sağlık faturasını kim ödeyecek? Aileler! Yani bu yasa ile ailelere ek külfet yükleniyor her işsiz genç evlat için. Ya da ailelerden işsiz gençler için ek yatırım talep ediliyor 'sosyal devlet'çi hükümetimiz tarafından.

Hem de kendine sosyalist diyen bir partinin hükümette olduğu bir dönemde böylesi bir neo-liberal saldırı başlatılacak!

Emperyalizme göbekten bağlı yapılan solculuğun varacağı nokta, emeğin en yüce değer olduğunu belirtip, kapitalist politikaların dikâsının emekçilere uygulanması olsa gerek!

Yasa, emek emek, mücadele mücadele kazanılmış olan haklara tek kelimeyle bir saldırı yasadır.

İnsanlar, gerek kamu gerekse de özel sektörde alabildiğine sömürülmektedir.

Ev kirasının 600-700 YTL'den başladığı bir ülkede 750 milyon asgari ücretle geçinmeye zorlanan insanlarımız, işçilerimiz, bu yeni yasa ile artık kit kanaat olan maaşlarından bir de prim ödemek zorunda kalacaklar.

Maaşlar küçülecek, ama birileri yine milli gelirin bu sefer 50 bin dolara fırladığını vaaz edecekler!

İnsanların bedava sağlık hizmeti görmesinin önü, sırf patronların daha fazla kâr elde etmesi için sonlandırılacak.

Emekçiler, mezarda emekliliğe mahkum edilecek!

Çalışma Bakanı Sonay Adem ise, Avrupa ülkelerinde emeklilik yaşının 67'ye çıkarıldığını örnek gösterecek.

Kılavuzu AB olanın, TC olanın yapacağı iş de ancak bu kadar olur.

Avrupa'daki emeklilik yaşının uzatılması uygulamalarına karşı emekçilerin kitlesel gösterileri ve grevlerini hiç mi hiç söylemez Çalışma Bakanı!

Adem, sistemin battığından bahsedecek, "kazanılmış haklarımıza dokundurtmayız" argümanı ile yola çıkmanın işe yaramayacağını ve yasaya muhalefet edilmemesi gerektiğini bağıra bağıra söyleyecek, sistemin batmaması için (yani patronların

batmaması için!) bu uygulamanın zorunlu olduğunu söyleyecek,

Bakan, prim yatırmadan yüksek maaş, ikramiye ve ücretsiz sağlık alanlarla prim yatırarak bunları elde edenleri düşman kamplara bölme siyaseti uygulayacak, emekçileri birbirlerine düşürmeye çabalayacak,

Ve sendikalarımız ve demokratik kitle örgütlerimiz buna hiç mi ses çıkarmayacak?

Hayır!

Bu mezarda emeklilik yasasını, kazanılmış haklarımızın budanması yasasını protesto edeceğiz!

Bu yasanın geçmemesi için tüm demokratik mücadele biçimlerini uygulayacağız!

Sendikalarımız, uyanık olmalı ve sendikacılıklarının hakkını vermek zorundadırlar!

Yıkım paketlerine imza atanlar, attıkları kulluk imzalarının gereklerini yerine getiriyorlar ve emekçileri yeryüzünde bataklık içinde yaşatmaya çabalyorsa, sendikalarımız ve ilerici örgütlerimiz de sınıfın kendilerine yüklediği görevleri yerine getirmek zorundadırlar.

CTP hükümeti kendi sınıfının, yani burjuvaların çıkarları için emekçilere "savaş" açmıştır!

Sendikalarımız da üyelerinin haklarına dokundurtmamalı ve harekete geçmelidirler!

Bu uygulamaların ucu bucağı yoktur!

Her geçen gün daha ağırını, daha dayanılmazını ve daha vahşisini önümüze sürecekler.

Çünkü onlar para babalarının azami kârları için hükümetler!

Bizlerse işçiler ve emekçilerin hakları ve özgürlükleri için mücadele etmeliyiz!!

Bu soytarılığa artık dur demenin vakti geldi de geçiyor bile!

İngiliz Değerleri

Geçen sene 7 Temmuz'da Londra şiddetli patlamalara sahne olmuştu. 3 yeraltı metroda bir de otobüste yaşanan patlama neticesi 56 kişi ölmüş pek çok kişi de yaralanmıştı. Bombalama eylemleri Müslüman İngilizler tarafından yapılmıştı. Kendi hayatlarına kıyarken diğerlerinin de ölmesini sağlamışlardı.

İngiltere'nin Afganistan'a, Irak'a karşı giriştiği saldırıları onaylamayan ve bunlara karşı zaman zaman düzenlenen protesto eylemlerinde çoğunlukla müslüman İngilizler epey çoğunlukta idi. Bilhassa da Müslüman bir ülke olan Irak'a karşı ABD-İngiltere savaş çığırtkanlığının yapıldığı dönemde 2 milyona yakın insan sokakları doldurmuştu. Bunların arasında sol görüşe sahip kişiler veya örgütler yanında müslümanlar da vardı. Blair'in kendi partisinden milletvekilleri de vardı. Bunlardan birisi olan George Galloway, hükümetin Irak'a saldırısını onaylamayanlardan olduğu için partisinden atılmıştı. Galloway daha sonra bu eylemlere katılan Müslümanların da desteği ile oluşturduğu Respect partisi sayesinde parlamentoya girmeyi başardı.

İngitlere kendi tekelleri yanında çıkarı olduğu dünya tekellerinin de çıkarları doğrultusunda hareket etmek zorundaydı ve zorundadır. Bu zorunluluk Blair'in Emek Partisine yüklenmeyi ve dolayısıyla seçimlerde gerilemeyi getirse de başka türlü olamazdı. Nitekim 4 Mayıs seçimlerinde İngiliz Emek Partisi büyük kayıplar verdi.

7 Temmuz ertesi günü İngiliz halkı bombalama olaylarının arkasında Müslüman İngilizlerin olduğunu öğrenmekte gecikmedi. Hatta geçenlerde açıklanan raporda bu kişilerden şüphelendiği ve belli bir müddet takibe de alındıkları ancak mali sıkıntı dolayısıyla bu işten vazgeçildiği de yer almaktadır.

İngiliz hükümeti son günlerde 7

Temmuz'un birinci yılına az kalmışken bu insanların neden bu işe kalkışmış oldukları tartışmasını da gündeme taşıdı. Ve de nedenini de buldu! Yalnız nedenini de değil çözümünü de! Çocuklar İngiliz değerlerini bilmeden yetiştikleri için böyle oluyormuş kendi yaşadıkları ülkeye zarar verebiliyormuş. 11 ile 16 yaş arası çocuklara okullarda yurttaşlık dersi adı altında İngiliz değerleri öğretilmesi gerekmektedir. Blair hükümetinin yurttaşlık dersinde İngiliz değerlerini öğreteceği çocuklar büyüdüklerinde bu değerlere önem verecek ve kendi ülkesini bombalamayacakmış.

Dünya tekellerinin kendi aralarında çatışmalarına halk da taraf edilmektedir.

İngiltere'de saat başı asgari ücretin 4.75 sterlin olduğu, ev fiyatlarının maaşlara oranla tavana vurduğu ve ev sahibi olmanın halkın büyük bir çoğunluğu için hayal olduğu, ev kiralalarının ise aynı şekilde bir kişinin maaşına denk geldiği, eğitim, sağlık hizmetlerinin dibe vurduğu gerçekleri bir yana tekellerin çıkarları bir konmakla kalmıyorlar. Bu durumdaki halkı da kendi çatışmalarına alet etmenin yöntemlerini geliştirmektedirler.

İngiliz değerleri diye 'demokrasi ve özgürlüklere' İngilizlerin nasıl baktığının çocuklara verilmesi gerekmektedir. Peki ama kendi ülkeleri için istediklerini başkasının ülkesi için istemeyen devletlerin değerleri nasıl olacak da değer bulacak.

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

YİNE ÖLÜM

Ve yine ve yeniden ve onlarca ve yüzlerce binlerce daha ne kadar nereye kadar sürecek bu iş kazası adı verilen ölümler...

İnsanların canları bu kadarmı ucuz bu kadarmı köreldi insana olan sevgimiz...

Hani insandık hani birimizin canı yansa acısını hissederdik çok uzakta olsada masalmı yani bu...

Yine 11 Mayıs 2006 tarihinde bir işçi daha iş kazası ile yaşama veda etti Kıbrısın güneyinde ve geride 3 evlat bıraktı ve eşini...

Boşunamı can pazarı diyoruz insanlar böylesine zor şartlarda çalışıyor ve ölüm riskleri sistemin yüzünden böyle sonuçlara neden oluyor ve hala, ısrarla devam ediliyor susmaya taa ki yılan gelip sokuncaya canını acıtıncaya kadar o zamanda kim gelecek yanına kim duyacak senin acını sen başkasının kını paylaşmazken bir işçinin iş kazasında ölümünü her günkü klasik alışılmış durum gibi görürsen ve görmeye devam edersen kimi bulacaksın yanında...

Bilki kimse olmayacak senin bugün kulaklarını tıkadığın duyumak istemediğin ve tepki göstermediğin gibi gün gelince sen ne kadar feryat figan etsende kimse seni duymayacak görmeyecek ...

Farkına var ve kabuğunu kır artık o devasa işçi sınıfının gücüne var aksi halde sende bir iş kazasında ölüp gideceksin haberin olsun...

Bütün sendikalar işçilerin emekçilerin yanında olduğu duyurusunu yapar her fırsatta ama nedense bir tanesi bile doğru düzgün sınıf sendikacılığı yapmaz ve işçilerin emekçilerin içinde örgütlenme ihtiyacı duymaz ihtiyaç duymadığı içindir ki sadece laf ebeliği yapar ve günü kurtarır ama yine biz işçiler oluruz tüm acıları ve ölümleri yaşayan. Biz vermişiz o fırsatı onlara beylerin uşaklığını yapsınlar diye fırsatı vemyip sendikalarımıza sahip çıksaydık ve gerçek bir sınıf sendikacılığı kurabilseydik eğer bu gün böyle olmazdı işçiler sendikalarında örgütlenip bu uşaklık dercesinde olan sendikacılığa bir son verip bir dur deyip eline alsa sendikaları yer yerinden oynardı bu ülkede... Kimle konuşsam sendikalara güven olmaz yarı yolda kaç defa sattılar bizi patrona, sonrada paton hep işten attı bizi uzak durmak gerek sendikadan deyince üzülyorum çok, sendikaların gerçek sahibi olan işçilerin emekçilerin sendikalar tarafından patrona satılması olayı üzüyor beni... Ama dedim ya sendika uşaklık yapıyorsa alacaksın eline yönetimi ve gerektiği gibi işçi sendikası gibi yöneteceksin gerisi yine lafazanlık olur sadece eleştiri olur ... eleştireceğiz evet ama çürümüşü yıkıp yerine tertemizini sağlamını koyacağız aksi halde devran böyle sürüp gider patrona uşaklık devam eder bizde şikayet etmeye devam ederiz bumu istediğimiz... Birileri yapsın be gelirim deyen işçi çok var biliyorum bu mantığa sürü psikolojisi diyorlar öyle duydum bilmem doğrumu ama bildiğim bir doğru var onu da değerli şair Aydın Adamoğlu demişti...

Günlükten 218

kimi bekliyorsun?

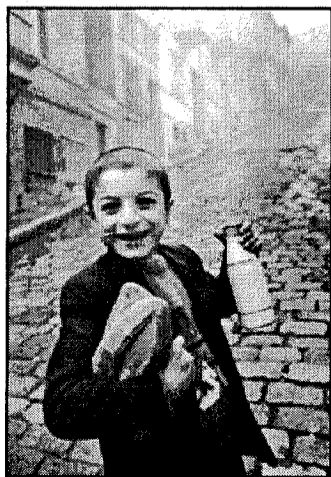
arkasından gidecek birini mi?

boşuna bekleme

gelmeyecek

o sensin.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyoruz,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

ÇÖZÜM BİRLİK OLMAK!

Adına iş kazası denilen ölümler gün geçtikçe artmakta.

İşçinin ve emekçinin değerinin her geçen gün daha da azaldığı, insana değer en aşağılara düştüğü bu düzende bir hafta geçmiyor ki bir işçi adına kaza denilen bir şekilde ölmesin.

Hiç kimsenin konuşmadığı sendika ağalarının sustuğu ve sadece gazetelerin tek sütunluk köşelerinde yazan ölüm haberleri

bunlar.

Biri 27 Nisan günü, bir diğeri ise 11 Mayıs günü çalıştıkları binaların sağlam olmayan iskaloşalarından düşerek hayatlarını kaybettiler.

"Suçlu kim?" diye kendi aralarında söylenen işçilere kulak verdik.

Birisi devleti suçluyor geriye kalan herşey tamam diyor...

Diğeri patronu suçluyor, patronun üzerinde baskı kurması gereken sendikayı unutarak.

Bu ölümlerin nedeni bir bütün diyoruz biz de.

Yani emeğin ve emekçinin değerinin kalmadığı bu yaşadığımız bu düzen sorumlu olan.

Patronun biraz daha fazla kar uğruna işçiyi düşük ücretle

çalıştırıp, sigorta, sendika hakkını elinden alması, sendikaların sarardıkça sararak gözlerini meclisteki koltuklara dikmeleri sorun.

Ama işçiler ne yapmalı? Birlik olmalı...

Unutmayın ki biz işçiler birlik olursak alamayacağımız hak yoktur bu kokuşmuş düzenden...

Yeter ki birlik olalım!

İşçiler yaşanan bu ölümlerden dolayı çok huzursuz

Son günlerde güneydeki inşaatlarda yaşanan önemli iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Arif İçen: Daha çok tansiyonu olanların geçmemesini düşünüyorum.

Peki sizce bu kazaların sorumluları kimlerdir?

Arif İçen: Sorumluları... Mesela bizim şirketi örnek vereyim. Önlem alınmadan katiyen isgaloşanın üstüne çıkmayız. O tarafta sıklaştı artık her tarafı kontrol ederler sigortacılar. Zannetmem artık bu kadar olsun artık bu

kazalar.

Hazırlayan: Canan Onurer

Peki bu sorunları kimler ve nasıl çözebilir sizce?

Arif İçen: Ancak devlet çözebilir. İki tarafın devleti.

Peki sendikalara güveniyor musunuz?

Arif İçen: Sigorta yatar ama bilmem, kontrol etmedim.

Peki böylesi bir iş kazası başınıza gelirse ne yapabileceğinizi düşündünüz mü?

Arif İçen: Vallahi hiç düşünmedim. Yalan söylemeyeğim. Ama dikkat etmeye çalışırım elimden geldiği kadar.

Son günlerde güneydeki inşaatlarda yaşanan önemli iş

kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ali Çimen: Dikkatsizlik bir, biraz da ustanın veya işverenin tedbirsizliğinden meydana geliyor.

Peki sizce bu kazaların sorumluları kimlerdir?

Ali Çimen: Kazaların sorumluları büyük çoğunlukla işveren olması lazım. Çünkü iş güvenliğinde birinci sırada olmaları lazım.

Peki bu sorunları kimler

ve nasıl çözebilir sizce?

Ali Çimen: Sendikalar.

Peki sendikalara güveniyor musunuz?

Ali Çimen: Sendikaya ben şahsen şahsi sorunumdan dolayı pek güvenmem. PEO'ya bağlıyım fakat bazı sorunlarla pek ilgilenmiyorlar şu anda. Yani belki de ilgileniyorlar da bizim olduğumuz bölgede pek birşey yapmıyorlar. Bilmiyorum.

Peki sizin çalıştığınız işyerinde herhangi bir koruma, güvence var mı?

Ali Çimen: Var. Özellikle bu iki ölümden sonra epey arttı.

Son günlerde güneydeki inşaatlarda yaşanan önemli iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ali Dürüst: Sigortasız işlesinler. İşverenin hatası da olabilir, kendi hatası da olabilir. Belirli korumalar yoksa çıkmasın, hiçbir şey diyemezler.

Peki sizce bu kazaların sorumluları kimlerdir?

Ali Dürüst: İşveren olabilir.

Peki bu sorunları kimler ve nasıl çözebilir sizce?

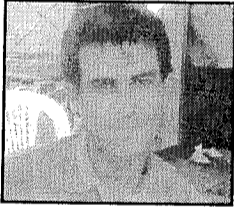
Ali Dürüst: Orada işleyen dikkat ederse, sağlam olmayan yere çıkmazsa birşey yapamazlar. Dolayısıyla işçinin elindedir.

Peki sendikalı mısınız?

Ali Dürüst: Hayır. Sigortalıyım.

Peki böyle birşey başınıza gelirse siz çıkar mısınız isgaloşaya?

Ali Dürüst: Çıkmam. 15 senedir işlerim hiç isgaloşaya çıkmam.

Son günlerde güneydeki inşaatlarda yaşanan önemli iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ömer Çelik: Şimdi oradaki iş kazalarıyla ilgili, genelde oradaki ustalar isgaloşalara önem veriyorlar. Yani güvenliği gayet iyi bir şekilde sağlayın ondan sonra iş başı yapın diye ikaz ediyorlar işçileri. Genelde bizim işçilerimizden birçoğu da bunlara dikkat ve özen göstermiyor. Tahtaları 3-4 sıra olarak koymalarını öneriyor. Bizimkiler genelde 2'yi 3'ü normal görerek çıkıyorlar. Cambazlık yapmaya çalışıyorlar işin gerçeği. Ondan sonra da o iş esnasında adam düşüyor canından oluyor. Bu tür iş kazaları oluyor ama genelde dediğim gibi işverenler bunlara önem veriyorlar. Onlar hakkında yalan söylemek iyi değil.

Peki sizce bu kazaların sorumluları kimlerdir?

Ömer Çelik: Kazaların sorumluları işçiler değil yine işverene dayanıyor. İşveren bunu görüyor söyledim deyip geçiyor. Aslında onu tekrardan düzene sokması ve iş başı yapması lazım. İş başlatırken hep acele ediliyor. Bu tür iş kazaları hep acele

yüzünden meydana geliyor.

Peki bu sorunları kimler ve nasıl çözebilir sizce?

Ömer Çelik: Vallahi biz bu sorunları kesinlikle çözemeyiz. Çünkü birlik yok. Birlik olmadığı sürece kesinlikle çözülmez. Böyle tek tek gidecek bu insanlarımız. Birlik olmadığı için bu kazalar meydana geliyor. Adamlar iki kişi gitti, bu durumda kimse ne miting yaptı ne eylem yaptı. Anki hiçbir şey olmamış gibi davrandılar.

Peki sendikalı mısınız?

Ömer Çelik: Ne sigortam var ne sendikam var. Hiçbir güvencem yoktur.

Peki böylesi bir iş kazası başınıza gelirse ne yapabileceğinizi düşündünüz mü?

Ömer Çelik: Arkamda bırakacağım insanları elbette ki çok düşünüyorum ama elimizde hiçbir imkan yok. Bu tarafta da zaten öyle bir imkanımız olmadığı için mecbur kalıp gidiyoruz. Geçim davası.

Peki sendikalara güveniyor musunuz?

Ömer Çelik: Ben her iki tarafa da güvenmiyorum. Her iki taraf da insanları ezerek, sırtından para kazanarak insanları bu duruma getiriyor.

Son günlerde güneydeki inşaatlarda yaşanan önemli iş kazaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Hasan Erolhan: Tehlike. Ne düşünüyüm dikkatsizlik.

Peki sizce bu kazaların sorumluları kimlerdir?

Hasan Erolhan: Bu kazaların sorumluları ustalar ve işçilerdir. Bağlamazlarsa doğru dürüst isgaloşaları düşerler.

Peki bu sorunları kimler ve nasıl çözebilir sizce?

Hasan Erolhan: İşçiler çözebilir, hem ustalar. Başka biri çözemez. Isgaloşalar

doğru düzgün bağlanırsa kimse düşmez.

Peki siz nasıl çözeceksiniz bu sorunu?

Hasan Erolhan: Benim mesela isgaloşam tamam değilse, bırakıp işi kaçarım. Bu da bu kadar basittir ve bütün işçilerin de bunu yapması gerekir. Bu bizim hakkımızdır.

Peki sendikalı mısınız?

Hasan Erolhan: Sigortalıyım.

Peki böylesi bir iş kazası başınıza gelirse ne yapabileceğinizi düşündünüz mü?

Hasan Erolhan: Geldi zaten benim başıma. Elimi kestim. Yarısı hala daha durur.

VE GRUP YORUM GELDİ... SONRA?

-- Yıllar önce ülkemize konser vermek için gelen, ancak konserine izin verilmeyip sınır dışı edilen Grup Yorum, nihayet 12 Mayıs akşamı Salamis Harabeleri'nde sevenleri, dinleyicileri ve taraftarlarıyla buluştu. Gelişinin öncesinde Grup Yorum sevenleri ve belirli çevreler, hatta burjuva medya tarafından bile büyük bir reklam kampanyası başlatılmıştı. Yıllar sonra Grup Yorum Kıbrıs'ta konser vermeye geliyordu ve binlerce insan büyük bir heyecan içindeydi. Ve nihayet geldi Grup Yorum... Konserini verdi, ve gitti. Eee, ya sonra?

Konserin gerçekleşeceği 12 Mayıs'ta akşam üstü konser saatinden birkaç saat önce KSG olarak oradaydık. Elinizde tuttuğunuz gazetemizin çıkan yeni sayısının tanıtımını ve satışını yapmak üzere, erkenden konserin gerçekleşeceği Salamis Harabeleri'ndeydik. Parça parça ama büyük oranda kortejleri andıran bir şekilde konser alanına geliyorlardı Grup Yorum dinleyicileri. Gazetemizi satmaya başladık.

Gazetemizin oradaki satışı büyük oranda mutluluk verici geçti.

Gazetemizin satışını yaparken gülümseyerek ilginç karşıladığımız diyaloglara da şahit olduk. Bir iki örnek verelim ve okurlarımızla bu ilginçliklerden birkaçını paylaşalım istedik.

Gazete satışımızı yaparken, bu konserden konsere yahut 1 Mayıs'tan 1 Mayıs'a, fakat mutlaka evinde koltuğunda otururken mütemadiyen devrimci olup devrim yapan arkadaşlarımızdan bir kısmı bize, "Ne diye KSG satıyorsunuz ki? Boşverin gitsin. Almayayım boşuna. Siz de ille satacaksınız gazetenizi, Tavır dergisi satsaydınız hemen alırdık." şeklinde lakayit bir tepkiyle yaklaştılar. Biz de onlara gülümseyerek ve basitçe Kıbrıs'ta yaşayıp yaşamadığımızı, yaşadıkları memleketten haberdar olmadan nasıl yaşayabildiklerini, böylesi bir tavrın biraz ayıp kaçıp

kaçmadığını sorduk. Maalesef her zaman olduğu gibi cevap alamadık.

Bir de gazete satışımız konserle ilgili kendini sorumlu belleyen ya da gerçekten sorumlu olarak belirlenen arkadaşlar tarafından engellenmeye çalışıldı. Satışın yapılmamasını istemelerinin sebebini sorduğumuzda yine yüzümüzü güldüren bir cevap aldık. Herkese dağıtım ve satış yasağı konmuş konser günü orada... Türkiye Komünist Partili gençlerin ve bilimur teşkilat üye ve sempatizanı gençlerin o gün orada satış yapmak istediklerini, ancak buna izin vermediklerini, dolayısıyla bizim de satışımızı durdurmamız gerektiğini söylediler. Bunun üzerine, orasının kamuya açık bir yer olduğunu, bizim böyle birşeyden haberdar olmadığımızı, böyle birşey gerçekten olsa dahi bunun saçmalık olduğunu, bir konser girişinde kimin ne dağıttına-sattığına ne hakla karışılabilirliğini söyledik ve satışımıza devam edeceğimizi, satışımız bittiğinde zaten satışımızı bırakıp içeri konseri dinlemeye gireceğimizi söyledik. Ayrıca, enternasyonalizmden bahsedip, kendi memleketimizde kendi memleketimizin sosyalistlerinin seslerinin engellenmek istenmesinin de o dillere dolanan devrimci dayanışma ile, enternasyonalizmle hiç bağdaşmadığını, bizzat Grup Yorum elemanı arkadaşlara gazetemizi sattığımızı, böyle bir tavrın hiç samimi olmadığını, mantıklı olmadığını da belirttik.

Satışımızı bitirdiğimizde, konseri dinlemek için içeri girdik. İçeride yaklaşık 2500-3000 Grup Yorum dinleyicisi, coşkuyla konserin başlamasını bekliyordu. Biz de uygun ve olabildiğince güzel bir yer bulup oturduk ve konserin başlamasını heyecanla beklemeye başladık. Konser başlamadan önce spot ışıklarına doğru gazetemizi tutarak okumaya çalışan insanları gördüğümüzde gururlandık.

Kısa bir bekleyişin ve Grup

Yorum tanıtımının ardından, özlenen, beklenen Grup Yorum sahnedeydi. Yaklaşık 3 saat süren Grup Yorum konserinde, hep beraber türküler, marşlar söylendi, halaylar çekildi, sloganlar atıldı. Grup Yorum tekrar gayet kaliteli, güzel müzik yaptığını, müzik bilgilerinin ve enerjilerinin yüksek olduğunu, müziğe ciddi bir emek verdiğini, işini layıkıyla ve tüm baskılara rağmen yaptığını ve bunu yapmaya devam edeceğine dair kararlılığını sahnede 3 saat boyunca tekrarladı. Hep beraber eşlik ettik Yorum'un türkülerine, marşlarına.

Grup Yorum konserlerinde artık olmazsa olmaz olan halaylar da türküler eşliğinde çekildi. Salamis Harabeleri, 12 Mayıs akşamı güzel bir atmosfere, coşkulu bir kalabalığa sahne oldu.

Yalnız konser boyunca dikkatimizi çeken birşeyler daha oldu tabii. Grup Yorum Anadolu topraklarından çıkan bir müzik grubudur. Fakat kendilerinin de belirttiği gibi sadece bir müzik grubu değil, müzikte de fiiliyatta da devrimci bir müzik grubudur. Buna göre, enternasyonalist bir özünün olması da şarttır. Grup Yorum'un hangi ideolojik temelin bir yansıması olduğuna şimdilik değinmeyeceğiz. Fakat sadece bu olması gereken enternasyonalist öz bile, coşkuyla ve hep birlikte bir "Enternasyonal"ın, bir "Avusturya İşçi Marşı"nın, bir "Partizan"ın, bir "1 Mayıs Marşı"nın söylenmesini gerektirmez mi? Biz çok bekledik, fakat bunların hiçbiri o sahneden söylenmedi.

Fakat Grup Yorum, kendi topraklarına ait olan, kendi kırlarına, dağlarına, ovalarına ait olan, oralardan esinlenerek bestelediği türkülerini, marşlarını gayet coşkulu ve hakkını vererek, güzel söyledi. "Dersim Dağları"na çıktık Yorum'la beraber, konser boyunca uzunca bir süre de oralardan, dağlardan, bayırlardan, ovalardan hiç inemedik.

Bir süre sonra, "Dersim

dağlarından yavaş yavaş Kıbrıs'a inelim" dedi Grup Yorum. İndi... İndi inmesine de, bu iniş nasıl bir iniş biz anlayamadık. Dersim Dağları'ndan Kıbrıs'a "inip", "Haklıyız Kazanacağız"ı, ve ardından herhalde dağlara özlemin yine ağır basmış olmasından olsa gerek, "Cemo"yu söyledi. Şaşırdık doğrusu.

Konser boyunca sloganlarla, marşlarla, türkülerle dağlara çıkıp devrim yapan "devrimci" Yorum dinleyicileri de bizi düşündürmedi değil tabii. Konser boyunca dağlara çıkıp devrim yapanların, ertesi günden itibaren balkonlarına dahi çıkıp iş yapmadıklarını, onların içinden iş yapanlarının da komünizme ve bu ülkenin işçi sınıfına, bu ülkenin sosyalist hareketine zararlı iş yaptıklarını gayet iyi biliyoruz. Umarız onlar da konserden konsere dağlara çıkıp devrim yapıp, ertesi günden itibaren evlerinin balkonlarına bile çıkmama hatalarından vazgeçerler. Kaldı ki ne diye ille de dağlara çıkıyoruz bugün? Her neyse...

Yaklaşık 3 saat süren konser boyunca özetle bunları yaşadık. Grup Yorum'un türkülerıyla, marşlarıyla ülkemize gelmesine mutlu olduk. Umarız bu konserlerin sayısı artar, Grup Yorum sevenleriyle her fırsatta buluşma imkanı yakalar. Tabii, Grup Yorum'un Kıbrıs'a bir dahaki gelişinde, konser sonunda kendi kendimize Enternasyonal'i mırıldanmamıza gerek bırakmayacağını, bir dahaki gelişinde Enternasyonal'i ve işçi sınıfının mücadelesini de dillendireceğini umuyoruz.

Park a

Ziya Çelik

"DİN"DİRMİYİN ÖFKENİZİ

Geçenlerde elime bir kitap geçti.

Mafyanın kökenini, gelişimini ve bugünkü halini anlatan küçük bir kitapçık.

Sicilya'nın dağlık alanlarında, Franco'nun iktidara gelmesiyle birlikte "düzeni" sağlamak, muhalefeti bastırmak için kurulan çeteler olarak bahsediliyor mafyadan.

Bir dönem Franco'ya itaat eden ve emirlerini yerine getiren mafya, daha sonra rahat davranmak ve daha fazla kâr elde etmek için Franco'yla da "didişmeye" başlıyor.

Mafya, yerli halk üzerinde büyük bir baskı aracı olmaya başlıyor.

Yoksul köylülerden, küçük esnaftan alınan haraçlar, karşı gelenlerin infaz edilmesi ile mafya "tam bir mafya" haline geliyor.

Bu yazıda murat edilen, mafyanın ne menem bir şey olduğu değil, din adamlarıyla olan ilişkileridir.

***

Mafya organize bir teşkilat olarak ortaya çıkışından itibaren din adamlarıyla yakın temas halinde oldu.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sora Alman ve İtalyan faşistlerin önde gelenlerini Latin Amerika'ya kaçırarak mafya şebekesinin ele başlarından bir tanesi de Vatikan Kilisesi idi.

Halkın dinle olan yakın ilişkisini iyi değerlendiren mafya, dini kurumları sömürü ve baskı mekanizmasına dayanaklardan biri yaptı.

Yoksul yığınlar, Hristiyanlığın o "yüce" adalet kavramına olan inançları ile, mafyayla ilgili şikayetlerini papazlara yapmaya başladılar.

Kendilerinin ezildiklerini, katledildiklerini, dayak yediklerini, haraç vermek zorunda kaldıklarını, kadınlarının, kızlarının mafyanın elinde oyuncağa çevrildiğini ve bunun için kendilerine yardım etmelerini istediklerinde papazların yanıtları yoksullar için bir darbe daha oldu;

"Bu dünya fanidir. Sizlerin bu dünyada çektiğiniz sıkıntılar, eziyetler sizlere öteki dünya için ödül olacaktır. Mafyaya karşı gelmeyin. Onlar size vurduklarında, sesinizi çıkartmayın. Tanrı, bu dünyada eza ve cefa çekmenin karşılığını size cennet olarak verecektir."

Ne kadar etkileyici sözler değil mi?

***

Marx, "din bir afyondur" derken işte tam da buna işaret ediyordu.

Bu durum, örneğimizde görülen papazlar için geçerli değildir sadece.

Tüm dinler ve bu dinlerin pazarlayıcıları, sömürülen, baskı altında tutulan, eziyet gören kitleleri bu eziyete direnmemeye çağırıyorlar.

Dini kurum ve kuruluşlar, özel mülkiyet edinip, hem sömürüye sömürü ekliyorlar, hem de sömürüye başkaldırmamanın "tinsel" lafazanlığını, teorisyenliğini üstleniyorlar.

İncelediğim kitapta, kilisenin mafyayla olan özel ilişkisi, mafya duruşmalarında teşkilatta yer almaktan yargılanan ve yöre halkı üzerinde büyük bir etkiye sahip olan 4 papazın da sanık sandalyesinde oturması,

Papazların duruşmada "ilahi adalet yerini bulacaktır" türünden savunmaları,

Din kurumunun ve bu kurumun elemanlarının kimlere, nasıl hizmet ettiğini gayet güzel göstermektedir.

Din, sizlere bu dünyada eza ve cefa çekmenin kutsallığını,

Tüm baskıya, sömürüye karşı direnmeden boynunuzu eğmenin ödülünün bilinmeyen bir ülkede, bilinmeyen bir zamanda yani "cennete" alınarak verileceğini,

Size bir tokat vurana öteki yanağınızı da dönmenizi,

"Fani dünyada" ne kadar sömürülürseniz, ne kadar ezilirseniz ve buna ne kadar karşı çıkmaz, dizinizi kırıp evinizde oturursanız, arzu ettiğiniz yaşama öldükten sonra kavuşacağınızı,

Sizi ezip eleyenlerinse bu dünyada zengince yaşayıp öteki tarafta bir güzel kızartma olacaklarını vaaz eyler.

Yani sizlere yalanın dik alasını söyler.

Kilise ve Evkaf servetlerine servet katar da, sizin bu servetin nereden geldiğini ve neden sadece o tiplerin ellerinde toplandığını sormanıza "komünist, kafir, cehennemlik", hatta "katli vacip" diye fetvalarla karşılık verir.

Mafyanın eylemlerinde kullandığı silahları, bombaları kilisenin bodrumunda saklar da, bunu "ilahi adaletin tecellisiyle" sonuçlandırır.

İnsanların çıkmazlarını, umutsuzluklarını, sisteme olan öfkelerini dizginlemenin bir yolu da ucu mafyalara kadar uzanan din kurumudur!

Yalan, dolan, dogmatizm ve afyonculuğun ta kendisidir...

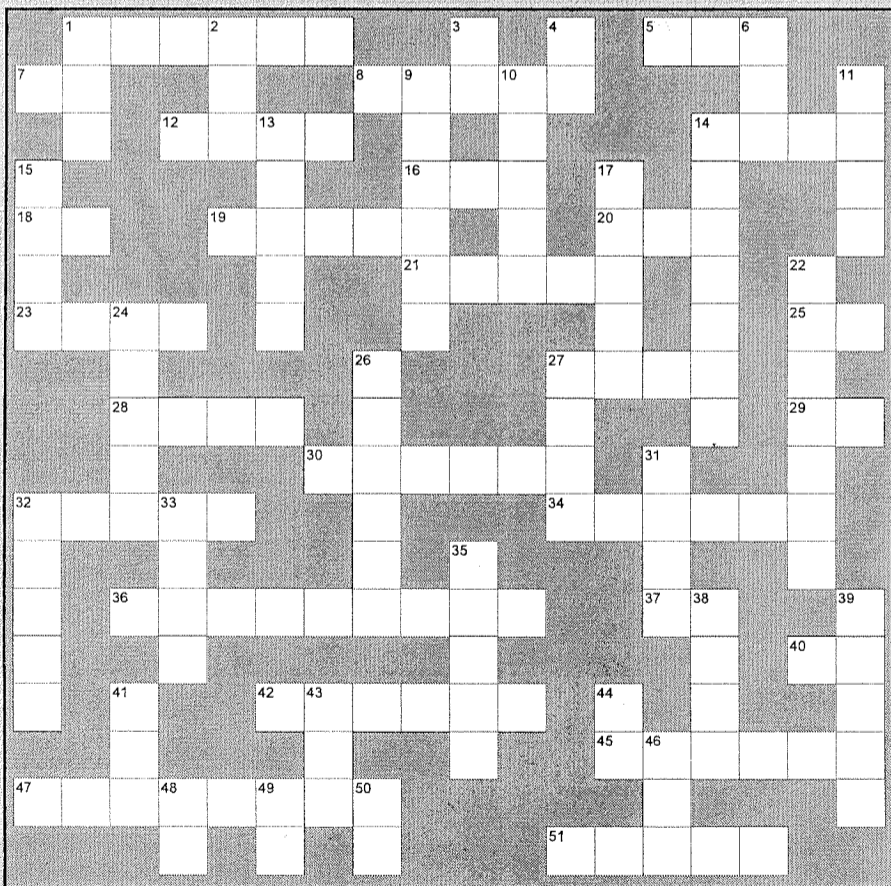
Avrupa'da papazlar mafya ile iç içe çalışıyorsa bizim imam ve hocalar ne yapar acaba?

Bunları iyi tanımalı, bunların "fetvalarına" itibar etmemeli.

Ben şimdi size desem ki, "bana ömür boyu biriktirdiğiniz paranızı verin, ben size bu parayı öldükten sonra iki misliyle iade edeceğim"!

Buna güler geçersiniz değil mi?

İşte bu adamlar bizlere bunu vaaz ediyorlar!

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1. Baş kumandan.
2. Zevk, Duygulanım.
3. Kale hendeği.
4. Perde, Çit, Çeper, Revk, Mizar
6. Amaçsal.
9. Abece.
10. Avı çok olan yer.
11. Boşa gitme, Nafile.
13. Guşa, Cedre.

14. Kilit dili.
15. Kafatasının Capitolium'da bulunduğu inanan dev.
17. Cuşış, Galeyan.
22. Düzeltim, Reform.
24. Semere, Randıman.
26. Öge, Unsur, Organ.
27. Abdest alma.
31. Öke.
32. Kesilmiş dal.

33. Çaba, Harcanan emek, Gayret, Güç.
35. Bir sözü iyi anlamında kullanarak aslında kötü anlamını söylemek, Cıga.
38. İçitim, Enjeksiyon.
39. Rakabe.
41. Denizin kabarması, Yükselme./ Çelik çomak oyununa ve bu oyun daki sopaya

43. Gizli köşe, Saklı yer.
44. Koku
46. Ayrı toteme tapan geniş kitle.
48. Asker, Azap, Çeri, Leşker, Levent, Nefer, Sü
49. Ata, Baba, Cet
50. Eski Japon hacim ölçüsü.

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

1. Ekşimsi, Acımtırak.
5. Ateşperest.
7. Eski Filistin'de bir kent
8. Büyük kıl çuval.
12. Has, Ait, Öze, Münhasır.
14. Ragıf.
16. Bütün, Tam, Eksiksiz, Kül.
18. Adlan sıfat yapmakta kullanılan yapım eki/ Vietnam krallık hanedanı.
19. Küba'da şeker kamışı hasadı.
20. Aşı boyası.
21. Tarf, Nazar.
23. Kapı pencere doğramalarının

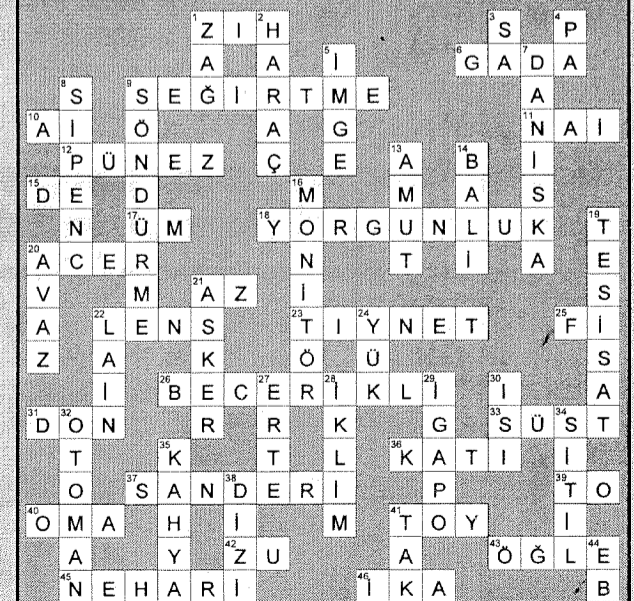
yerleştirildiği kasa.

25. Nazi polis örgütü
27. Boş, Anlamsız, Tehi.
28. Taşlama, Taşa tutma.
29. Peygamberleri Hud'u dinlemedikleri için Tanrı tarafından yok edilen kavim.
30. Gececek delik.
32. Değnek ucundaki demir.
34. Ar, Ut, Haya, Şerm,

Hacel Teeddüp.

36. Enaniyet
37. İşaret, İm, Emare. Sim, Araz, Nişan, Bel, İsr
40. Japonya ve Çin'de oynanan bir satranç türü.
42. Bir kanepenin türü.
45. Civata ve somun yivi.
47. Düşünme ve bilme yetisi.
51. Kalitesi düşük mal.

Geçen Haftanın Çözümü

ASIL TARTIŞMAMIZ GEREKEN!

15 Mayıs tarihli Yenidüzen gazetesinde, Sami Özuslu'nun köşesinde Salih Öztoprak'ın "Asıl Tartışmamız Gereken" başlıklı bir yazısı yayınlandı.

Salih Öztoprak yazısında CTP'nin kurulduğu yıldan beri iki toplumlu federal bir Kıbrıs'a inandığını ve bu uğurda mücadele ettiğini, ancak referandumdan sonra AKEL'e "Hayır" dediği için veryansın ettiğini ancak AKEL'in neden "Hayır" dediğini sorgulamadığını eleştiriyor.

Yazısına AKEL'in "Hayır" gerekçelerini ekleyerek devam eden Öztoprak, şu noktalara değiniyor;

"Örneğin Garantiler konusu hayır demelerinin en büyük nedenlerinden biridir ve hiçbir köşe yazarımız bu konuda yorum yapmamıştır. Garantiler konusunda AKEL'in görüşü özetle şu: "Her şeyden önce dünyanın neresinde üç başka ülkeye -hem de bunlardan birisi yıllarca bizi sömürge boyunduruğunda tutan İngiltere olan- Anayasa'daki olası bir değişikliği önlemek için müdahale hakkı veriyor? Hem de tek taraflı olarak... 1960'tan 1974'e değin bu garantörlerden hangisi emperyalist ülkelerin "Komünistlerin önlenemez yükselişlerini durdurmak için" hazırladıkları kanlı planlara karşı çıkmıştır? ABD Dışişleri Bakanı'nın "Halkının umurunda değil diye bir ülkenin komünizme kaymasına göz yumamayız" şeklindeki açıklamasını hangi garantör ülke eleştirmiştir? Bırakın eleştirmeyi, hangi garantör ülke bu adayı parçalamak için hazırlanan planlara aktif olarak katılmayı reddetmiştir?"

"Kıbrıslı Türk vatandaşlarımızın büyük çoğunluğunun evet dediği Annan Planı ne yazık ki bu konuya çözüm getirmemektedir. Üçü de aynı saldırgan askeri paktın, NATO'nun üyesi olan bu ülkelerin hiç biri Kıbrıs Cumhuriyeti için birleştirici en küçük bir çaba göstermemiştir. Tam tersine üçü de onu yıkmak için ellerinden geleni yapmışlardır."

Yeni bir referandum durumunda emperyalizmin "Hayır" deme

görevini bu sefer Türkler'e vereceğini de belirten Öztoprak, bu aşamada özellikle CTP'ye görev düştüğünü ve güneyin "Hayır"ını anlaması gerektiğini ve cesur adımlar atarak iki toplumlu bir federasyonun elde edilmesi gerektiğinin altını çiziyor.

Salih Öztoprak, özellikle referandum sonrasında yükselen gerginliğin, şovenizmin ve birleşmeye olan inançsızlığın çok iyi farkında.

Bu anlamda da, sabah akşam "Hayır" dediği için AKEL'e bağırıp çağırarak, tüm suçu AKEL'e bulan CTP yazar ve yöneticilerine de sitemini ve eleştirisini iletiyor.

Emperyalizmin adadaki varlığının Kıbrıs'ta çözümsüzlüğün başat nedeni olduğu gerçeği, birçok insanımız tarafından artık kavranmaya başlanmıştır.

CTP'liler arasında da bu gerçeklik farkedilmiştir.

Gerçi başından beri farkedilmişti ancak "konjonktür gereği" senaryonun bozulmaması icap etmekteydi.

Kıbrıs sorununun "Evetler-Hayırlar" ile çözümlenemeyeceği gerçeğini görebilmek için müneccim olmaya da gerek yoktu.

Salih Öztoprak, emperyalizm gerçeğini farketmişlerden bir tanesi...

AKEL'in neden "Hayır" dediğini AKEL'in anti-emperyalistliğinden kaynaklandığı izlenimini veren tespitleri bir yana, (çünkü AKEL emperyalizme kesinkes karşı olsaydı, mirasçısı olduğunu iddia ettiği KKK'nın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetini savunur, BM'li, AB'li, garantörlü, federal Kıbrıs siyasetini savunmazdı) iki tarafın ilerici partilerinin birbirlerini anlamaya ve ortak paydalarda buluşmaya davet ederek sorunun çözümünde ilerlenmesi talebi dikkate değerdir.

Bu bakımdan, Kıbrıs sorununun çözümünün artık eski siyasetle, yani iki bölgeyi, BM gözetiminde, garantörlü, üslü, AB üyesi Kıbrıs siyasetiyle elde edilemeyeceği

Yeni DÜZEN

Emek en yüce değerdir

gerçeği karşımıza çıkmaktadır.

Eğer Salih Öztoprak, CTP ve AKEL'e önerilerini, her iki partinin de anti-emperyalist bir siyasette ortaklaşarak, adanın bağımsızlığını sağlaması için mücadeleyi örmesi amacıyla yapsaydı, eleştirileri, sağlam bir hedefle sonuçlanabilir ve artık çok farklı bir mücadeleye başlama çağrısı yüksek sesle telafuz edilebilirdi.

Ancak Salih Öztoprak bunu yapmayı yine reddediyor.

Salih Öztoprak dönüp dolaşarak, "yine iflas etmiş siyasetle çözüm aransın, ama ne olur AKEL ile CTP birbirine düşman olmasın, birbirini anlayıp birlikte hareket etsin" demeye getiriyor.

Öztoprak sorunu tespit edip, çözümünü yine yanlış yolda arıyor.

Sorun, CTP ile AKEL'in referandumdan sonra gerginleşen ilişkileri ve birbirlerinin gerekçe ve gerçekliklerini anlayamama sorunu değildir.

Sorun, burjuva-emperyalist bir stratejinin takipçisi olan iki partinin bu burjuva çıkarlar temelinde çatışmaları sorunudur.

Sorun, emperyalizmden kopmak istemeyen iki partinin, kapitalizmin ülkede devamını savunan iki partinin siyasetlerinin iflas edip, mızıkçı çocuklar gibi suçu birbirlerinin üzerine atmaları sorunudur.

Ama sorun esas olarak emperyalizmden kopamama ve bunun ceremesini çekme ve halka da çektirme sorunudur.

Salih Öztoprak'ın yapması gereken; iki partinin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyaseti temelinde işbaşı yaparak, ülkenin işçilerini, emekçilerini, devrimcilerini bu

siyasete çekerek, emperyalizmin varlığını bu adadan silmelerini önermek olmalıydı.

Kıbrıs sorununun tek çözüm yöntemi budur ve her geçen gün bu siyasetin doğruluğu tekrar tekrar

kanıtlanmaktadır.

Çünkü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti, emperyalistler arasında taraf tutmaya izin vermez.

Çünkü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti, burjuva çıkarlar için halkın birbirine düşman edilmesine, kırıdırılmasına izin vermez.

Çünkü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti, emperyalizmin devamını çeşitli reformasyonlarla sağlamaya izin vermez.

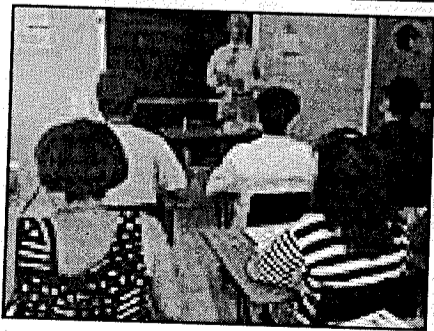
Çünkü Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyaseti, emperyalist güçlerin masada ya da sokakta birbirini yemesine neden olan pislik çıkarları değil, her milliyetten emekçi halkın, işçi sınıfımızın uzlaşır ve ortaklaşarak çıkarlarını savunur, bölücü değil birleştiricidir.

Salih Öztoprak emperyalistleri uzlaştırmak yerine adadaki emekçi halkı emperyalizme karşı örgütlemeyi önerseydi yerinde bir iş yapmış olacaktı...

Ama burjuva siyasetten bir türlü kopamayış, Salih Öztoprak'ı girişim güzel, sonucu malup bir tespit yapmak zorunda bıraktı.

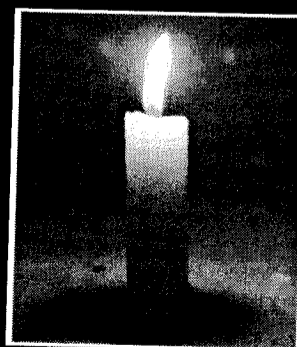
Asıl tartışmamız gereken, burjuva siyasette nasıl ortaklaşılır, nasıl barışılır değil, devrimci siyaseti nasıl zafere ulaştırabiliriz olmalıydı...

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum, Ama Paralı Eğitim Daha da Yaygınlaşıyor!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi Ödüyorum, Ama Yine de Elektriksiz Kalmaya Devam Ediyoruz!

Görüş

Ali Yalçınay

Nasıl Bir Yöntem?..

Geçen sayıdan devam...

Gene şu Che, Nazım meselesine gelelim...

Hadi buna da bir örnek vereyim...

Ülkemizdeki ilerici ve kendine "sol" diyen bir örgütten gelmiş veya sempati duymuş bir yoldaşım var...

Hem çok sevdiğim hem de oturup gerçekten içtenlikle yoldaşça, sohbet ettiğim oturup benimle içebilecek, dertleşebilecek samimiyette bir insandır bu dostum...

Devamlı olarak onunla tartıştığımız konu genelde Che üzerinedir...

Benim amacım o adama Che'nin bir ML olmadığını anlatabilmek, yani sadece anti-empyalist, ilerici bir adam olduğunu kavratılabilmektir...

Onun tezi ise "Che bir ML'dir, büyük bir Stalin, Dimitrov hayranıdır, hatta ve hatta Küba'yı SSCB'ye bağlamak" gibi bir de amacı falan vardı v.s. ...

Peki bu adamı nasıl kazanmalı?

Karşımdaki adam işçi değil. Benim gibi dönemsel koşullarda ülkemiz "sol !!!" partilerinden belli başlı örgütlerden sınırsız umut bekleyip de avcunu havaya açanlardan birisi..

Belki biraz slogan devrimcisi, belki işin "laylaylom" undan olan bir birey bu yoldaşım...

Peki ona Che'nin ML olmadığını nasıl aktarmalı?

"Ulan hayvan allah belanı versin ML'nin içerisine ettin, Che troçkist'tir, Che Maoisttir, Che gibi burnun pisliğe batsın...!" demek mi doğrudur?

Yoksa?

"Be dostum be yoldaşım, Che iyiydi hoştu ilericiydi, anti-empyalistti falan ama, Adam bu bu bu sebepten dolayı Marksizm'in dışındaydı, bu bu bu sebepten dolayı, proletarya dikdatöryası Kübaya hiçbir zaman gelemedi v.s." demek mi doğrudur?

Sorunun cevabı ikinci seçenektir..

Nazım konusu da aynı şekilde...

Bugün sokaktaki bırakın komünist (en azından slogan devrimcisi), ilerici,

demokrat bir insan olmayı bırakın, gericileştirilmiş kandırılmış ve düzen tarafından farkında olmayan ezdirilen birçok işçi emekçi veya genç veya yoksul bir insana bile "Nazım nasıldır ey dost" deseniz...

"Nazım komünisttir" cevabını alacaksınız. Söylediğimin doğruluk oranı %99.99 çıkacaktır. Bakın göreceksiniz..

%0.01 lik oranı ise ya ML'yi yalayıp yutmuş insanlar ya yabancı uyruklu olup "Nazım" ı tanımayan insanlar olacaktır...

Kanat arayan varsa sokağa çıkıp veya işçi kahvelerine girip veya çarşıya çıkıp insanlarla sohbet etmek serbesttir...

Adama çıkarsınız ve Nazım'ın SSCB dönemindeki yediği haltları, troçki (ki günümüzde en açığından en kapalı troçkistine kadar adamlar artık troçki'nin görüşlerini savunduklarını iddia edemezler utançlarından) hakkında yazdığı övgü dolu şiirleri hadi onu da geçtim, emperyalistlerin ataları hakkındaki yazdığı övgü dolu şiirlerden bile bahsetseniz adam zaten Nazım'ın ne olduğu, ne kadar komünist olduğu hakkında bile az çok bir "uyanma" hissine girecektir..

"Danga dunga" bir mantıkla o adamın belki bilinçsiz bir şekilde Nazım hayranlığına vurdulu kırdılı giriş yapma sonucunda o adamı kaybetmeniz ve o adamın Nazım Hikmet hayranlığına devam etmesi kaçınılmazdır...

Seçimlerde bin tane oy aldınız. Ve davaya yeni katılmış ideolojiyi öğrenmeye çalışan bir arkadaşımız bize şöyle diyor: "Bin tane oy aldık hadi bin tanesini de örgütleyelim!!"

Cevap ne olmalı: "Vay köpek vay, demek ki sen Troçkistsin, sen Lenin suikastçisisin, sen Gorki katilisin, sen proletarya dikdatöryası düşmanısın, sen Marksizm katilisin sen cartsın curtsun v.s."

Halbu ki doğrusu ne? İşte aynen şu: Adamı karşınıza alır konuşursunuz ve bu söylediğinin bırakın mümkün olmasını, diyalektiğe bile ters olduğunu adam akıllı anlatırsınız...

İşte bunu yaptığımız an o adamı kazanırsınız...

Veya başka bir örnek; adam yanınızda arkadaşına

telefon açıp da "dostum bilmem hangi takımın maçı nasıl gitti?" diye sorduğunda ona "bet-kumar mı oynuyorsun lan sen?" dediğinizde eğer ki o adam biraz böyle sınıf mücadelesinden, işin keskinliğinden haberdar değilse, işin daha "laylaylom" unda ve sloganvari tarafındaysa o adamı da bu cümle ile kaybedersiniz. O adam olma yolundaysa bile o adamı gene elimizden kaçıtır elimizdeki adamı da kaybederiz...

Adamın vereceği cevap açık olacak. Adam size ya "yuh!" diyecek, ya da basıp gidecek...

Alacağınız cevap işte bundan ibarettir...

Bunlar bana göre yapmamamız gereken şeyler...

İşte örgütlenme konusundaki hassas noktalar kanımca bunlardır...

Kısacası "Marks'dan daha Marks, Lenin'den daha Lenin, Stalin'den daha Stalin, Dimitrov'dan daha Dimitrov" olmak gün gelir bakarsınız, "hani derler ya bir köroğlu bir ayvaz" durduğunuz yerde sayar, seksen sene adam kazanma yolunda bekler durursunuz...

Biraz akli başında hareket, biraz tatlı dil, biraz da mant, o adamı kazanmaya yeter de artar bile...

ML'yi savunan bir örgüt, ideolojik duruşu sağlam, siyaseti oturmuş bir örgüt, "kokusu" ile kendi ülkesinde sempatanları bana göre devrimcileştirmeye, anti-oportünist, anti-reformist bir şekilde sokmaya inanın yeter de artar bile...

İşte biz bunu iyice başarmalıyız...

Bunu yapmak zor birşey değildir...

Yapabildiğimiz oranda, yorganımızı, yatağımıza göre uzatabileceğimiz kadar gayret etmeliyiz dönemsel konuşullarda...

Olay bundan ibaret...

Zor mu kolay mı? İster zor ister kolay...

Fark edecek mi? Elimizi ıslatacaksak, suyun sıcaklık derecesi önemli mi?

Karar bunun kararını verme günüdür...

Kararını olumlu yönde verenler yolunda ciddiyetle devam edecek olanlardır, veremeyen yoldaşlarımız ise bize edebildikleri şekilde destek olmaya devam ederler...

Şu anki görevimiz bana göre budur. Karar gene biz bireylere aittir...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Mülteciler İnsanca Yaşam İçin Yürüdü

Güney Kıbrıs hükümetinin mültecilere karşı vurdumduymazlığı geçtiğimiz hafta hapishaneye yürüyüşle protesto edildi. Mülteci statüsü için baş vuranlar ve Kıbrıs'ta onların haklarını savunanların düzenlediği eyleme yüzlerce kişi katıldı.

Kıbrıs'a kaçak olarak gelip mülteci başvurusu yapanların Kıbrıs hapishanelerinde adi suçlularla en az 15 ay tutuklu kadıklarını dile getiren Mültecilerin Haklarını Koruma Derneği (KISA) mültecilerin hapishanelerde her türlü baskıya maruz kaldıklarını hatta duruşmaları olmadan bile ülkelerine geri gönderilme ile tehdit edildiklerini söyledi.

Lefkoşa'nın Elefteria Meydanı'nda

toplanan yüzlerce kişi aileleri ile beraber çadır kurdular ve mülteciler için taleplerini sıraladılar. Taleplerinin temel insan hakları talepleri olduğunu söyleyen mülteciler insanca yaşamak için işleme hakkı, sağlık hizmetlerini kullanma hakkı ve sosyal hizmetlerden yararlanma hakkını talep ettiler.

Kıbrıs Cumhuriyeti yasalarına göre mülteci statüsü için baş vuranlar sadece tarım ve hayvancılık sektöründe çalışabilirler. Bu da tarım sektörü şirketlerinin düşük ücretle işçi çalıştırma sıkıntısını ortadan kaldırır. Yüzlerce mülteci köle gibi sadece tarım sektöründe yıllarca çalışmaya zorlanıyor.

Mülteciler insanca yaşamak için devlet kurumlarından yardım talep

ettiklerinde polislik olduklarını ve ülkelerine geri gönderilmekle tehdit edildiklerini ve bu yüzden birçok kez sessiz kalmak zorunda kaldıklarını açıkladılar.

Hapishanelerde olan mülteciler ise insanlık dışı uygulamalara karşı dayanamadıklarından hapishanenin 10 numaralı Blok'unu ateşe vererek isyan ettiler.

Devletin mültecilere karşı vurdum duymazlığı karşısında mültecilere yardım kampanyası başlatan KISA bakkal ve fırıncıları gezerek satış tarihleri sona ermiş ve ertesi günü satılamayacak ürünleri toplayarak mültecilere dağıtmak zorunda kaldıklarını açıkladı.

İçişleri bakanı ise yaptığı açıklamada mültecilerin ekonomik

mülteci olduğunu öne sürdü. Ancak şirketlerin ucuz işgücüne ihtiyaçları olduğu zaman da mültecilerin serbest bırakıldığı gelen haberler arasında...

Kıbrıslı Rumların insan haklarının ihlal edildiğini vurgulayan burjuvalar mültecilere karşı ise bu insan haklarını görmemezlikten gelerek AB yasalarına sığınıyorlar.

İngiltere' Vauxhall İşçilerinin Eylemi

Bir dünya araba tekeli olan General Motors Avrupa'da değişik isimler altında faaliyet gösteriyor. Avrupa kıtasında Opel adı altında faaliyet gösterirken İngiltere'de Vauxhall adı ile üretim yapıyor.

General Motor (GM) azami karlarını artırmak amacıyla dünyanın birçok yerinde üretim yapan fabrikalarda işçi sayısını azaltmaya doğru gitti. Avrupa'da da 12,000 işçiyi işten durdurmayı hedefliyor. Bunlar arasında İngiltere'deki Vauxhall fabrikaları da vardır. Ve nitekim GM geçtiğimiz hafta sendika ile görüşmeler yaparken İngiltere'de 1,000 işçiyi işten durduracağını açıkladı.

Bu durum karşısında harekete geçen Vauxhall işçileri Cheshire bölgesinde faaliyet gösteren Ellesmere Port fabrikasında topyekün işi bırakma eylemine gittiler. İngiliz yasalarına göre illegal olan bu eylem karşısında şirket fabrikasının çalışmasını ve azami karlar etmeyi ön planda tuttuğundan işçileri yatıştırmayı tercih etti.

Çalışmayan bir fabrika her gün için milyonlarca sterlinlik kayıp demektir. Ellesmere Port fabrikasında 3,250 işçi yılda

188,800 Astra model araba üretiyor ve bu da tüm Avrupa'da üretilen Astra model arabaların üçte biridir.

Konuyla ilgili açıklama yapan sendika ise işçilerin işi bırakma eylemlerinde kendilerinin hiçbir parmağı olmadığını ve bu eylemin kendiliğinden gerçekleştiğini

vurgulayarak işçilere destek vermek yerine sorumluluktan sıyrılmayı tercih etti. Daha sonra yine açıklama yapan sendika

temsilcisi işçilerin işten topyekün durdurulmak yerine azar azar durdurulmasını önererek şirketin fabrikalarında üretimin aksamaması için gayret sarfettiğini sergilemiş oldu.

Sendika temsilcisi ayrıca GM'un Avrupa kıtasındaki fabrikaların içinden İngiltere'yi seçmesinin nedeninin İngiltere'deki liberal iş yasalarından kaynakladığına işaret etti. Sendika sözcüsü "Bu kararlar işletme mantığı ile alınmıyor, fakat bizim yasalarımız işçilerimizi korumuyor" açıklaması ile GM'un İngiltere'yi seçmesinin özelliğine vurgu yaptı.

VAUXHALL

AB Latin Amerika Zirvesi

Geçtiğimiz hafta Viyana'da yapılan AB Latin Amerika Zirvesi'nde AB ile Latin Amerika arasındaki ticaretin artırılması tartışıldı.

Zirveye katılan devlet başkanları ve başbakanlarının büyük çoğunluğu AB'ye tarım ürünleri satışı karşılığı endüstriyel ürün alımını tartıştılar. Ancak, bunun yanında Venezüela ve Bolivya'nın enerji kaynaklarını millileştirme ve liberal ekonomi de gündeme geldi.

Latin Amerika'da ABD karşıtı hareketlerin gelişmesini kendi potasında eritmek isteyen AB tekelleri Latin Amerika'nın ucuz işgücü ve doğal kaynaklarını sömürmek istiyor. Bunu da liberal

ekonomi çerçevesinde yapmak için her türlü yola baş vuruyor.

Ancak zirve görüşmeleri sırasında Latin Amerika'nın iki ülkesinin devlet başkanları mevcut AB siyaseti ile bunun gerçekleştirileceğini açıkça vurgulayarak liberal ekonomi siyasetinin iflasını verilerle ve Latin Amerika'da yarattığı sonuçlarla sergilediler.

Zirvede konuşma yapan Bolivya devlet başkanı Evo Morales yabancı tekellerin Bolivya halkına ihanet ettiğini ve enerji ve diğer doğal kaynakların millileştirilmesinden vaz geçmeyeceklerini açıkladı. "500 yıldan fazla kaynaklarımız yağmalandı. Bu durum derhal sona ermelidir. Ayrıca büyük toprak sahipliği de sona ermelidir" diyerek AB tekellerine hangi temelde ticaret yapmak istediklerinin çerçevesini çizdi.

Bolivya hükümetinin enerji

kaynaklarını millileştirmesi Fransa, İspanya ve İngiltere'de kaygılara yol açtı. Çünkü Bolivya'nın doğal gazı konusunda geçmiş hükümetlere rüşvet vererek elde eden İngiliz, İspanyol ve Fransız tekellerinin azami karları millileştirme ile sekteye uğradı. Doğal gazın kullanımı konusunda "patronluk değil ortaklık istiyoruz" diyerek uzlaşma öneren Morales'in tekeller tarafından dikkate alınıp alınmayacağı önümüzdeki altı ay içinde belli olacak.

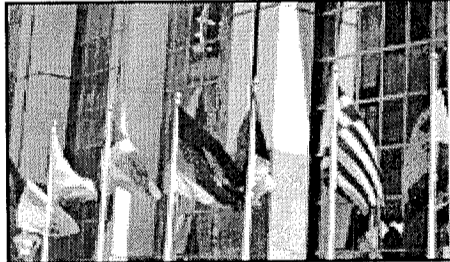
Öte yandan Venezüela devlet başkanı Chavez ise liberal ekonomi politikasının öldüğünü çünkü son 20 yılda liberal ekonomi politikalarının Latin Amerika'ya bolluk değil sefalet getirdiğini vurguladı. Kendisini Hristiyan Sosyist olarak sunan Chavez, Latin Amerika'nın doğal kaynaklarını kullanarak yoksullara eğitim ve sağlık sağlayarak onların yoksulluktan kurtulmalarını sağlamakta kararlı olduklarını

söyledi.

Zirveye katılan Brezilya'nın "solcu" devlet başkanı Lula ise AB ile ilişkilerini geliştirmede kararlı olduğundan Chavez ve Morales'e katılmadığını ve serbest ticaret anlaşmasına olumlu baktığını açıkladı.

AB liderleri ise Chavez ve Morales'in siyasetlerini popülist siyaset ilan ederek bu siyasetin terk edilmesinin şart olduğunu vurguladılar ve yoksulların durumunu iyileştirme konusunda kaygılarının sadece sözde kaldığını gösterdiler.

Nikaragua Seçimlerine Emperyalistlerin Müdahalesi

Nikaragua'da Kasım ayında yapılacak seçimlere ilişkin kamuoyu yoklamalarında önde giden Sandinistalar, ABD ve İspanya'yı seçimlere müdahale etmekle suçladı.

Daniel Ortega liderliğindeki Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN), Managua'daki ABD ve İspanya büyükelçilerinin muhafazakarların Ortega'ya karşı birleşmesi yönünde çalıştıkları ve böylece ülkenin içişlerine karıştıkları gerekçesiyle Yüksek Seçim Kurulu'na başvurdu.

Sandinistaların sözcüsü Edwin Castro, Amerikalı diplomat Paul Trivelli ile İspanyol diplomat Jaime

Lacadena'nın Nikaragua vatandaşlarının kendi kaderlerini tayin etme ve seçimlere özgürce katılma haklarını engellemek istediklerini söyledi.

Kamuoyu yoklamaları, 16 yıl önce iktidardan düşürülen Sandinistalara verilen halk desteğinin gittikçe arttığını gösteriyor.

Sandinistalar, ABD'nin askeri ve mali olarak desteklediği kontralara karşı verdikleri savaşın ardından diktatör Somoza'yı 1979'da devirmişlerdi. 1984 yılında yapılan devlet başkanlığı seçimini kazanan Sandinistalar, 1990'daki seçimleri ABD'nin yardım yapacağını söyleyen partiye kaybetmişlerdi.

Ancak Sandinistalara karşı seçimi kazanan ABD yanlısı parti ABD'nin sözlerine güvendiği halde ABD'den hiçbir destek gelmedi.

Kontraların Nikaragua halkına karşı açtığı savaşta yaklaşık 30 bin kişi ölmüştü. ABD, bu savaşta kontralara mali destek sağlamak için İsrail silahlarını İran'a gizlice satmış, bu olayın ortaya çıkmasıyla İran-Kontra skandalı patlak vermişti.

Washington ve Madrid, 16 yıl önce iktidardan düşen ve yeniden devlet başkanlığını kazanma olasılığı artan Ortega'ya karşı, bölünmüş sağ partileri bir ittifak bünyesinde toplamaya çalışıyor.

Ortega'nın yeniden devlet başkanı olması halinde, Nikaragua da, Bolivya ve Venezüela gibi solun iktidara geldiği ve devletleştirme ekonomi politikalarının devreye gireceği bir ülke olacağı bildiriliyor.

67'DE 24!

Gezici Ağır Ceza Mahkemesi, Mağusa oturumlarına başladı.

Mahkemenin toplam 67 davası var.

Bu davaların 12'si kayıtsız ateşli silah, tabanca, patlayıcı tasarruf ve ithali, 8'i gece ev, dükkan açmak, 8'i istemeden ve kasıt olmadan ölüme neden olma, 5'i sahte banknot tasarrufu, 3'ü sahte çek, 2'si müstahdem tarafından sirkat, 2'si kanunsuz eski eser tasarrufu, 1'i kadın kaçırma, adam öldürme ve soygun davasından oluşuyor.

67 davanın 24'ü ise uyuşturucu suçundan oluşuyor.

Yani bir ağır ceza mahkemesinde görülen davaların neredeyse yarısı uyuşturucuyla ilgili.

Bu istatistik, insanlarımızın düşürüldüğü durumun bir görüntüsüdür aslında...

Bu istatistik, toplumsal yaşamda en çok nelere rağbet etmeye itildiğimizin bir görüntüsüdür aslında...

Bu istatistik, bu memlekette kimlerin hangi pastadan ne kadar nemalandığının ve bunun önünün bir türlü ve her nedense(!)

alınmadığının görüntüsüdür aslında...

Kıbrıs'ın uyuşturucu trafiğinin önemli merkezlerinden birisi olduğu her kitapta, her araştırma yazısında belirtiliyor.

Mafyanın en uğrak yerlerinden birisinin Kıbrıs olduğu gün gibi ortada.

Gel gelelim, 67 davanın 24'ünü oluşturan uyuşturucu sorunu bu adada bir türlü bitirilemiyor.

Arada bir polisin yaptığı "koftiden" baskınlara aldanmamak gerekir. Bunlar deyim yerindeyse sadece buzulun ucudurlar. Bilirsiniz buzulun esas kütlesi denizin içinde ve görülmez.

24 davanın görülüyor olması da, belki de 1024 davalık olayın gerçekleştiği gerçeğini gizlememeli.

Bu adada uyuşturucu, kumarhane, kadın ve insan ticaretinden rant elde eden büyük ve güçlü bir kesim var.

Bu kesimin büyük emperyalist güçlerle dirsek temasları, çıkar ilişkileri var.

Hükümetlerin iyi niyetli bir şekilde bu sorunların önüne geçmeye çalıştığı komedisi de,

sanıyoruz ki dünyanın en büyük komedisidir...

Hükümet edenlerin ülkeye giren çıkandan nasıl olur da haberi olamaz?!

İnsanlarımız kısa yoldan nasıl köşe dönülür mantığıyla yetiştirildiği sürece,

İnsanlarımız, uyuşturucu tüccarlarının eline sistemin kendisi tarafından düşürüldüğü sürece,

Yaşamımız, uyuşturucu-kumar-genelev üçgenine hapsedilmeye çalışıldığı sürece,

Ve tüm bunlar ekonomik gelişme, ilerleme olarak adlandırıldığı sürece yakında 67'de 67 yapmamız işten değildir!

Uyuşturucuyu, kumarı, insan ticaretini erdem sayanların sistemi, 67 davanın ancak 24'ü gibi küçük bir kısmını kamuoyuna sergileyebilirler.

Bilinmedik, duyulmadık ve de bir türlü yakalanmadık uyuşturucu vakaları, bu gündeme düşmez, düşmeyecektir!

Uzmanların, akademisyenlerin yaklaşık bir 10 yıl kadar sonra uyuşturucu kullanma yaşının 12-13'lere kadar düşeceği uyarıları, devamlı kafa sallanarak onaylanan

ve derin derin "hımmm demek öyle" ile geçirilen demeçler olarak kalacaktır.

Memleketine giren çıkan maddenin hesabını bilemeyen, kontrolünü yapamayanlar,

İnsanlarını bu bataktan yok olmaya mahkum edenler, bu suçlarının cezasını nasıl ödeyecekler?

67'de 24 olmuş...

Peki ya bilinmeyenler?

Peki ya göstermelik, numunelik tutuklanan küçük uyuşturucu tüccarlarının arkasındaki büyük baronlar?

Peki ya bir türlü engellenemeyen ve gürül gürül yapılan uyuşturucu satışları, ticareti?

Peki ya bu satışlardan elde edilen "gelirlere" bir türlü el konamaması?

Ve de bilakis uyuşturucu satışından bile vergi alınıyor olması?

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi'nden Sosyal Etkinlik

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi 21 Mayıs Pazar günü saat 18.00'den itibaren Kızılbaş'taki yeni binasında sosyal bir etkinlik gerçekleştiriyor. Döner servisi, müzik ve dans gösterilerinin yer alacağı etkinliğe tüm ilerici ve demokratlar davetlidir.

Etkinlik ile ilgili ayrıntılı bilgi 0533 863 66 60 numaralı telefonda edinilebilir.

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaş Lefkoşa

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği Vergilerden Elde Edilen Kaynaklarla Sermaye Sınıfı Daha da Güçlendiriliyor!**

E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLIYOR!

E.K.I.M. KURSLARI ÇOK YAKINDA YENİ BİNAMIZDA BAŞLAYACAKTIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER.

Bilgi için: 0533 863 66 60

Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaş Lefkoşa

NE RADARLAR NE DE CEZALAR TRAFİK KAZALARINI ÖNLEYEMEZ! TEK ÇÖZÜM TOPLU TAŞIMACILIK HİZMETİ!

Kıbrıs gazetesinin yaptığı araştırma sonucu ortaya çıkan istatistik, trafik cezalarının artırılmasına, robot kameraların cadde cadde yerleştirilmesine, reklam filmlerine rağmen bir türlü önlenemediğini gösteren iyi bir belge oldu.

Trafik Haftası'nda bile ölümlü trafik kazalarına rastlanması ile ülkedeki trafik sorununun önemini koruduğu açık bir şekilde ortaya çıkmış oldu.

Trafik Kazalarını Önleme Derneği'nin araba bakkallarına kazalara karşı gösterdikleri ilgi ve yardımdan ötürü teşekkür plaketi verecek kadar komik olduğu bir ülkede, trafik sorununun önemini koruduğu açık bir şekilde ortaya çıkmış oldu.

KSG, soruna çözüm önerisini her defasında yineledi.

Kimilerinin şoförleri, kimilerinin cezaların caydırıcı olmamasını, kimilerinin cehaleti, kimilerinin yolların bozukluğunu bahane gösterip durduğu trafik kazaları sorununda bizim tek, yegâne bir önerimiz vardı.

Kıbrıs gazetesinde çıkan, Ocak ayından Mayıs ayına kadarki kazaları, sonuçlarını gösteren ve sizlerle paylaşacağımız istatistiklerin ışığında bu önerimizin hala tek çözüm önerisi olduğu bir gerçekliktir.

Cezaların artırılması, yolların yapılması, robot kameraların konması, sürücülere akademik eğitim verilmesi önerilerinin hiçbirinin işe yaramadığı aşağıdaki istatistikten görülmektedir.

Biz, araba ve petrol tekellerinin insan canını hiçe saydığı bir toplumsal-ekonomik sistem istemiyoruz.

Biz, araba ve petrol tekellerinin kâr elde etmek için küçücük ülkeyi binbir süratli araçlarla doldurmasını istemiyoruz.

Biz, düzenli, sistemli, sağlıklı, verimli ve ekonomik çalışan büyük bir toplu taşıma sistemi getirilmesinden yanayız.

Trafik kazalarına karşı bu çözüm önerimizi bir kez daha yineliyor ve sizleri aşağıdaki istatistiklerle başa bırakıyoruz.

Düşünelim ve toplu taşımanın dışında başka bir yol olup olmadığını tartışalım!

6 Ocak: Girne-Güzelyurt anayolunda 3 Ocak'ta karşıdan karşıya geçmeye çalışırken bir otomobilin çarptığı 17 yaşındaki İlkur Akgül, tedavi gördüğü hastanede 6 Ocak günü öldü.

7 Ocak: İskele-Ardahan anayolunda iki otomobilin çarpışması sonucu 48 yaşındaki Rabia İktuş hayatını kaybetti.

10 Ocak: Kalecik yol kavşağında iki otomobilin çarpışması sonucu 25 yaşındaki Özgül Çerçi öldü.

10 Ocak: Lefkoşa- Gazimağusa anayolu Hamitköy kavşağında iki otomobilin çarpışması sonucu 38 yaşındaki Cansev Asafoğulları yaşamını yitirdi.

11 Ocak: 10 Ocak'ta Lefkoşa-Gazimağusa anayolu Hamitköy kavşağında kazada ağır yaralanan 5 yaşındaki Zalihe Asafoğulları ise kaldırıldığı hastanede 11 Ocak'ın ilk saatlerinde vefat etti.

2 Şubat: Ziyamet - Yeşilköy anayolunun Esenköy kavşağı yakınlarındaki virajda Adem Dalkılıç (25) yönetimindeki DG 630 plakalı araç ile İbrahim Erdoğan yönetimindeki BB 355 plakalı araç yüz yüze çarpıştı. Adem Dalkılıç ile BB 355 plakalı araçta yolcu olarak bulunan Müslüm Yavuz (24) öldü.

4 Şubat: Lefkoşa - Güzelyurt anayolunda Mehmet Özsamuaray (49) yönetimindeki BT 109 plakalı araç ile giderken kalp krizi geçirdi. Direksiyon hakimiyeti kaybedilen araç yoldan çıktı. Özsamuray öldü.

23 Şubat: Gazimağusa Limanı'nda Orhan Arımum yönetimindeki TCP 380 plakalı tır ile Serhat Özçelik yönetimindeki HE 507 plakalı van araç çarpıştı.

Direksiyon hakimiyeti kaybolan TIR, park halindeki 4 araca daha çarptıktan sonra kendi araçlarına binmek üzere olan 44 yaşındaki Mehmet Çetinkaya ile 63 yaşındaki İlker Göymen'e çarptı. Çetinkaya ve Göymen öldü.

28 Şubat: Lefkoşa-Güzelyurt anayolunda EA 275 plakalı aracından düşen parçayı almak için yolun sağına geçen Özben Özpaşa'ya, Erbil Eğri yönetimindeki TEB 579 plakalı kamyon çarptı. Özpaşa olay yerinde yaşamını yitirdi.

3 Mart: Haspolat yakınlarında Lefkoşa'ya doğru seyreden Ziya Eminoğlu yönetimindeki ET 599 plakalı araç, bariyerlere çarparak takla attı. Araçta yolcu olarak bulunan 22 yaşındaki Ersin Doğru hayatını kaybetti.

30 Mart: 8 Şubat'ta Lefkoşa-Gazimağusa anayolunda, yoldan çıkarak tarlada takla atan Tolga Atamer yönetimindeki HL 154 plakalı araçta yolcu olarak bulunan ve ağır yaralanan 19 yaşındaki Natali Levitçi, tedavi gördüğü hastanede kurtarılamadı.

1 Nisan: Lefkoşa'dan Gazimağusa'ya doğru seyreden Ahmet Coşar yönetimindeki THJ 975 plakalı Mercedes taksi sabah saat 05.45 sıralarında Aslanköy yakınlarında Hasan Karataş tarafından yolun sağ şeridinde park edilen EV 856 plakalı van araca arkadan çarptı. Takside yolcu olarak bulunan 43 yaşındaki Süleyman Paslı hayatını kaybetti.

4 Nisan: Yılmazköy kavşağında Celal Kazali (77) yönetimindeki CE 188 plakalı araç ile Mustafa Koçaslan (23) yönetimindeki FG 290 plakalı araç çarpıştı. Kazada, Celal Kazali ile eşi Sultan Kazali (72) yaşamını yitirdi.

8 Nisan: Girne-Güzelyurt anayolunun 8-9'uncu kilometreleri arasında anayolu koşarak geçmeye çalışan Dursun Dost'a Mevlüt Yıldırım yönetimindeki BV 172 plakalı araç çarptı. Ağır yaralanan Dost, hastanede öldü.

15 Nisan: Girne-Güzelyurt anayolunda sabah saat 05.40 sıralarında Gökhan Toşar yönetimindeki CU 325 plakalı araç ile Bayram Doğan yönetimindeki EG 455 plakalı salon araç çarpıştı. CU 325 plakalı araçta yolcu olarak bulunan 24 yaşındaki Rachel Christine Rhodes olay yerinde yaşamını yitirdi.

20 Nisan: Değirmenlik - Girne Dağyolu'nda sabah saat 07.30 sıralarında 32 yaşındaki Nejet Bayar CV 528 plakalı araçla yolun sağına geçerek, karşı istikametten gelen Mehmet Yanaroğlu (48) yönetimindeki HR 942 plakalı kamyonla çarpıştı. Nejet Bayar olay yerinde hayatını kaybetti.

20 Nisan: Dipkarpaz'da saat 07.40 sıralarında Stavrinou P. Hrisostomu (48), AB 994 plakalı traktörülle anayola çıktığı sırada, kullanımındaki traktörden düştü. Üzerinden traktör geçen Rum, hayatını kaybetti.

24 Nisan: Girne'de Mete Adanır Caddesi üzerinde anayolu karşıdan karşıya geçmeye çalışan 73 yaşındaki İsmail Coşkun, bir yolcu otobüsünün çarpılması sonucu yaşamını yitirdi. Niyazi Kırpala (53) yönetimindeki TCS 333 plakalı otobüsün çarptığı İsmail Coşkun olay yerinde can verdi.

10 Mayıs: İnönü kavşağından 35 AL 7957 plakalı aracıyla Lefkoşa-Gazimağusa anayoluna çıkan 49 yaşındaki Celile Şahin Gürgöze'nin aracına Lefkoşa istikametinde seyreden Alp Karaca yönetimindeki EG 988 plakalı araç çarptı. Gürgöze olay yerinde can verirken, Karaca ve arkadaşı Orhan Özcihan hafif yaralandı.

10 Mayıs: Suray Dzhelal Mexmed (21), EA 753 plakalı motosikletiyle Gönyeli'den Atatürk Spor Salonu'na doğru giderken, Fuar alanına dönüşü geçen Latif Mağusalı (38) yönetimindeki EH 296 plakalı salon araca çarptı. Mehmet kaldırıldığı hastanede hayatını kaybederken, Mağusalı hafif yaralandı.

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ SAFLARINDA YERİNİ AL!

SOSYALİST GENÇLİK

19 Mayıs Cuma 2006, Yıl:2 Sayı: 72

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

Kıvılcım

KAÇ SİMİT YİYECEĞİNE KARAR VERİLEN ÜLKE

Türkiye'de son günlerde üniversitelerde hareketlilik söz konusu...

1 Mayıs çalışmalarının ardından, İstanbul Üniversitesi yemekhanesinin özelleştirilmesine karşı başlatılan kitlesel boykot yenilgiyle sonuçlandı da önemli sonuçlar çıkartmamıza imkan tanıdı.

İstanbul Üniversitesi'nin yeni rektörü, iş başına geldiğinde ilk olarak "Üniversiteden siyaseti temizleyeceğim" lafını etmişti.

Anlaşılan rektör, üniversiteden siyaseti "temizlemenin" yanı sıra, öğretim üyesinden işçisine ve öğrencisine kadar ucuz ve sıcak yemek yeme hakkını da temizlemeyi üstlenmiş.

Üniversite yemekhanesi özelleştirilerek öğrencinin, üniversite işçisinin ve öğretim görevlisinin ucuz yemek yeme hakkına saldırı başlatıldı.

Bunun üzerine öğrenciler, işçiler ve öğretim üyeleri el birliği yaparak, bu uygulamayı protesto ettiler ve özelleştirmenin sona erdirilmesi için boykota başladılar.

Boykota katılımı yüksek tutma hedefi, büyük oranda gerçekleşti ve bazı kesimler dışında %90'lara varan bir katılım sağlandı.

"Boykot solcu işidir, yemekhanede yemeye devam edelim" türünden yaklaşımlar kısmen etkili olsa da, sorunun sadece solcuların sorunu olmadığı, solcu olmasa da, üniversite okuyan halk çocuklarının haklarından birine tecavüz niteliği taşıdığı fikri ön plana çıkartıldı.

Boykotçu öğrenci ve işçiler, "alternatif bir yemekhane" kurarak, üniversite bahçesinde kendi hazırladıkları

kumanyaları öğrencilere dağıttılar.

Polis ve okul güvenliğinin öğrenciye günde üç simitten fazlasını yemeyi, okula ekme, peynir, zeytin sokmayı yasaklaması ise, işin trajik-komik yanlarından birini oluşturdu.

Polis, kimin kaç tane simitle doyacağını bile karar altına almasını bilerek yine kahramanca bir işe imza attı!

Elbette ki bu durum, işin sadece maske kılıfıydı.

Polisin tavrı, özelleştirmeye karşı girişilen boykot aracını kırmak ve rektör-sermaye ittifakının zaferini sağlamaktı.

***

Yemekhane boykotu, yemekhanenin özelleştirilmesini engelleyemedi.

Mücadele bu seferlik başarısız oldu.

Ancak bu durum, birleşerek mücadele etmenin yararsız olduğu anlamına gelmez.

Sermayeye karşı emekçinin her zaferinde, sermaye bu yenilgiden dersler çıkartır, yeni taktikler uygulayarak savaşına devam eder.

Akıllı devrimciler de bu şekilde yapmak durumundadırlar.

Birlik üzerine kafa yormak zorundadırlar.

Ülkenin en önemli meselesi olan emperyalizmden kopmak sorununa, birleşerek mücadele etmenin yollarını aramak durumundadırlar.

TC sermayesi, ülkenin her alanına hakim.

Mücadeleler sonucunda kazanılmış haklara pervasızca saldırmaya devam ediyor.

Anayasa'da sözde güvence altına alınmış haklar bile bir bir budanıyor.

Yeni Terörle Mücadele Yasası Taslağı, Genel Sağlık Sigortası Yasası, F Tipi

hapisanelerdeki işkence, sendikacılara açılan davalar ve daha bir dizi uygulama ile, Türkiye'deki burjuva demokratik anlamdaki haklar iğdiş ediliyor.

Üniversiteler de bundan nasibini alıyor.

Daha geçtiğimiz günlerde, üniversitedeki yemekhane boykotuna katılan ve evine gitmek için minibüse binen,

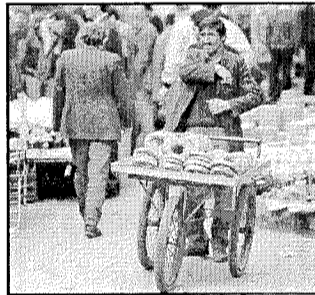
koltuğunun altında demokrat bir gazete olan bir öğrenci, ülkücü faşistler ve yoldaşları İşçi Partililer tarafından minibüsten indirilerek kıyasıya dövüldü.

Sistemli bir takibin sonucu olan bu dayak olayı kahraman Türk polisimin ve kameraların gözünün önünde gerçekleşti.

NATO eylemlerinde, 1 Mayıs'ta, Newrozlarda, grevlerde sokak sokak, ev ev eylemci arayan ve eylemcileri yakalayiveren polis, gözünün önünde öğrenci dövönlere bir türlü yakalayamadı.

Adamlar ellerini kollarını sallayarak olay yerinden uzaklaştılar.

Kahraman Türk polisi faşistlerin arkasından şöyle bir koştuverdiyse de, ne de olsa daha önemli işleri olduğu için

satırsever gençleri "yakalayamadı".

Çünkü polisin daha önemli bir işi vardı o da; dayak yiyen kan revan içindeki boykotçu öğrenciyi gözaltına almak.

***

İşte size güzel bir Türkiye manzarası...

Bilimden yana, emekten yana olması gereken rektörler, "bu üniversiteden siyaseti sileceğim" diyerek siyasetin Allah'ını yapar,

Polis, kimin kaç tane simit yiyeceğine karar verir,

Ülkücü faşistler ile yoldaşları İşçi Partililer, Perinçekçiler sokak ortasında organize bir şekilde solcu öğrenci dövö, Kimin okula kaç tane simit

getirdiğinin bile kontrolünü yapabilen kahraman Türk polisi, gözünün önünde atılan dayağa müdahale etmez,

Dağlar Kızı Heidi gibi mutlu ve seke seke olay yerinden uzaklaşan faşistleri bir türlü yakalayamaz, aksine dövölen adamı içeriye alır,

Yemekhanelerden işyerlerine kadar her yer gümbür gümbür özelleştirilir, millet işsizler kervanına, sendikasızsızlar kervanına kabileler halinde katılır,

TC 250 bin askeri Irak sınırına yığar, Kürt halkı üzerindeki terörünü azgınlıştırır,

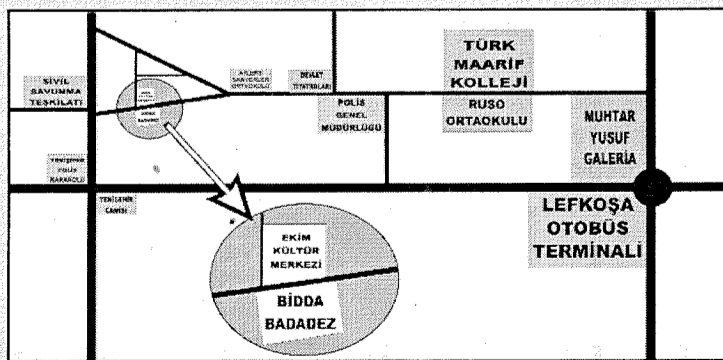
Tayyip Biyi, üzerinde milli takım formasıyla Latin ülkeleri ile AB ülkeleri arasında yapılacak maçta santrafor olarak oynar...

Birleşmekten başka çare var mı?

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegın Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

www.OzgurKibris.net
Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi Yeni Kululumu İle Yine Sizlerle...

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Yurdum gazeteleri neden illâ ki magazin ekleri veriyorlar? Memlekette kim nerede ne halt yemiş, bizi niye ilgilendiriyor? Yoksa ilgilendirmesi mi isteniyor?

Polemik

İnterpol tarafından aranan Gary Robb'un KKTC makamlarınca kurtarılması hadisesinde sorumlular ve gerekçeleri nedir? Memleket tanınmıyor diye parababalarının sığınma evi mi Kuzey Kıbrıs? Ferdi Soyer de sığınma evi müdürü mü? Ne şefkat ama!

Üniversite Günlüğü

Cimbom şampuan olunca, okullar da hareketlendi. Formayı geçirip takkeyi takan tura başladı! Okulun bizleri söğüşlemesine karşı eylemde bile bu kadar insan yoktu! Cimbom bizim okul paralarını öder mi ki?

ŞİİR KÜPÜ

⚡ Rumlar baklavayı "milli tatlıları" olaraktan afiş yapınca kızılca kıyamet koptu.

Bir "Baklava bizimdir, bizim kalacak" mitingi yapılmadığı kaldı.

Yahu memleketi emperyalizme teslim etmişsiniz, hala fıstıklı baklavanın peşindesiniz.

Türkiye'de Amerikan üsleri cirit atar, Kıbrıs'ta Türkiye, İngiliz, Yunan üsleri at koşturur, Bunlar hala at üstünde fıstıklı baklava bizimdir diye nara atıyorlar.

Vay benim dertli başım. Baklava tepsisi başınıza düşsün!

⚡ Din işleri dairesi futbol takımları kurup yeşil sahalara inmiş.

Artık kim daha çok dua ederse o kazanır maçları! Dünya değişiyor vallahi!

Bir zamanlar şeytan icadıdır diye futbolu haram ilan edenler, şimdi santrafor oldular.

Bakin Tayyip Biyi de muz ortası olsun, rövaşatası olsun hepsinin hakkını verdi.

Bizim din adamları da yaradana sığınıp çıkarlar artık kafa topuna.

Sakatlanırsanız aman ha

sağlık ekipleriyle uğraşmayın.

İki dua, iki üfleme bitti gitti.

Kaval kemiğindeki kırık da ne ki!

Mühim olan iman ve de dünyada mekan!

Not: Formalara reklam alacaksanız bence bir zenzem suyu reklamı alın.

⚡ Resan şirketi, sahte çekleriyle büyük bir dolandırıcılık işine imza attı.

Şirketleri ortadan kaldırmayı aklının ucundan bile geçirmeyen,

Şirketleri fevkalade sert yasalarla denetlemeyi sosyalizme uygun gören "sosyalist" partilerimiz bu işe ne der?

"Aslında şirketler iyi de, aralarında çürük elmalar var, olur böyle vakalar, şirketli sosyalizm bizi oyalar" mı?

Vay sizin sosyalizm anlayışınız...

Ve de gene vay benim dertli başım...

Bu gidişle kafada saç kalmayacak...

Yola yola saçları bitirdik sayenizde...

⚡ Grup Yorum bu sefer polis terörüne uğramadan Kıbrıs'ta konser

verebildi.

Ağızlarına, yüreklerine sağlık.

Ama Cenk Mutluyakalı abim, bu meseleyi biraz abartmış görünüyor.

Yorum'u daha önce Ada'dan atanları "defetmemizi" göklere çıkarttıktan, ne de demokrat bir memleket olduğumuzu vaaz eyliyor.

Sendikacının grev hakkını yasaklayan,

Öğretmenin evini "bomba yapıyor" diye polisler bastıran,

İstedğini sınırdışı eden, Özelleştirmelerle işçilerimize kan ağlatanlar,

Ankara ile kara paketler imzalamayı demokratlık olarak lanse edenler sırf kitlelerine şirin görünmek için Yorum'a bir engelleme çıkarmadılar diye,

CTP'yi bu kadar övmek de niye?

MİNİ MÂNİ

1 Mayıs geldi geçti, Alanlar "devrimciden" geçilmedi,

Komitacı, yurtsever cephecisi, anarşisti derken,

Öteki 1 Mayıs'a kadar hepsi üstüne çekti yorganı, battaniyeyi!

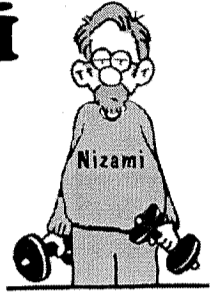
***

1 Mayıs'tan 1 Mayıs'a hatırlama devrimi,

Çuvaldızı batır komünistlere ama kendinden de eksik etme işneyi,

Kıbrıs'ta yaşıyorsun, az da düşünür şu memleketi,

Bu sıcakta yedirtmeyin bana şu garip beynimi!

Kötü şair Nizami

"EMPERYALİZM ALTINDA HER TÜRLÜ

ULUSAL SAVAŞ OLANAĞINI YADSIMAK

TEORİK OLARAK YANLIŞ, TARİHSEL

BAKIMDAN HATALI, VE UYGULAMADA

AVRUPA ŞÖVENİZMİYLE BİRDİR."

V.İ. LENİN

KİTAP: SOSYALİZM VE SAVAŞ

SAYFA: 56

YAYINEVİ: SOL YAYINLARI

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 15

24 NİSAN 1950 TARİHLİ TARTIŞMANIN TUTANAKLARI

(Saat: 23.30)

Geçen Sayıdan Devam...

İkinci kuşak daha az hazırlıklıydı. Pratik sorunlarla ve inşa ile meşguldüler. Marksizmi kitapçıklardan öğrendiler.

Üçüncü kuşak ise hicivlerle ve gazete makaleleriyle yetişiyor. Derin bir bilgiye sahip değiller. Onlara kolay sindirilir yiyecekler vermek gerekir. Çoğunluk, Marx ve Lenin'i okuyarak değil alıntılarla yetişiyor.

Eğer bu şekilde devam ederse insanlar yakında yozlaşacaktır. Amerika'da insanlar şunu tartışıyor: Bizim dolara ihtiyacımız var, teoriyi ne yapacağız? Bilimi ne yapacağız? Bizde de insanlar benzer bir şekilde düşünebilir: "Sosyalizmi inşa ederken Kapital'e ne ihtiyacımız var?" Bu bizim için bir tehdit teşkil ediyor; bu bir küçülmedir, ölümdür. Kısmen bile olsa bu duruma düşmemek için, ekonomik bilgi seviyesini geliştirmek zorundayız.

Bu kadar sayfaya gerek yok; (kitap) 766 sayfaya şişirilmiş. 500 sayfadan fazlasına gerek yok ve bunun yarısı sosyalizm öncesi

sistemlere, yarısı da sosyalizme ayrılmalı.

Birinci taslağın yazarları, Marx'ın Kapital'de kullandığı terminolojiyi açıklama gereği duymamış. Marx ve Lenin'in en çok kullandığı terimler en başta sunularak okuyucunun Kapital'i ve Marx ve Lenin'in diğer eserlerini anlaması sağlanmalıdır.

Teorik sorunlar konusunda Komisyon'da hiçbir tartışma ve kavganın olmaması kötü. Çalışmanın tarihsel bir önem taşıdığını unutmayın. Herkes kitabı okuyacak. Sovyet iktidarı var olalı 33 yıl oldu, ama hala ekonomi politik ile ilgili bir kitabımız yok. Herkes bunu bekliyor.

Edebi açıdan kitap kötü düzenlenmiş. Pekçok karmaşık söz ve sivil ve kültürel tarihe sapma var. Bu kültür tarihi ile ilgili bir kitap değil. Tarihi konulara daha az sapma olmalı. Sadece teorik önermeleri açıklayabilmek için gerektiğinde bunlara başvurulmalı.

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.